

త్రు న ప ర క థు య

PSLo1C246

పరిశ్రమలూ, వ్యవసాయము :

చైనా ప్రభుత్వ విధానం

(1959 ఏప్రిల్ 18 న చైనా ద్వితీయ
జాతీయ ప్రజాసభ సమావేశంలో ప్రధాని
చౌ-ఎన్-లై చదివిన నివేదిక సారాంశం.)

విశాలాంధ్ర ప్రచురణాలయం,
విజయవాడ.

ప్రచురణ నెం. 846.

ప్రథమ ముద్రణ

ఆషాఢం, 1881

(జూలై, 1959)

2

వెల : 37 న. పై.

ముద్రణ :

స్వతంత్ర అర్థ ప్రెస్సు,

విజయవాడ.

ఒ క మా ట

నవచైనా ప్రథమ పంచవర్ష ప్రణాళికను పూర్తిచేసుకుని ద్వితీయ ప్రణాళికను అమలు జరుపుకుంటోంది. ఈ సందర్భంలో పంచవర్ష ప్రణాళికల లక్ష్యమేమిటి? ఆ లక్ష్య సిద్ధిని సాధించడంలో ఎదుర్కొనున్న కష్టాలను అధిగమించడం ఎలా? పారిశ్రామిక, వ్యవసాయక రంగాలలో ఏక కాలంలోనే నవచైనా ఎలా అభివృద్ధిని సాధిస్తోంది? భారీ లఘుపరిశ్రమలను ఒకే తఫా అభివృద్ధి చేయడం ఎలా సాధ్యమైంది? అన్నింటికంటే మించి సినలై న సోషలిస్టు సమాజ నిర్మాణానికి యావన్మంది ప్రజలను సమీకరించడం ఎలా సాధ్యపడింది?

ఈ ప్రధాన సమస్యలను పరిష్కరించడంలో చైనా ప్రభుత్వం అనుసరించిన విధానమూ, దాని అనుభవమూ ఈనివేదికలో స్థూలంగా వివరించబడింది. ప్రణాళిక నిర్వహణలో అత్యధిక సంఖ్యాక ప్రజలను సమధికోత్సాహంతో పాల్గొనేటట్లు చేయడానికి పద్ధతులు పునయోగంగా ఎలా వుండగలవో కూడా ఈ నివేదికలో తెలియ జెప్పబడింది.

ప్రచురణకర్తలు.

4

1 వ - అధ్యాయం

వ్యవసాయ, పారిశ్రామికాభివృద్ధి సమీక్ష .

ప్రతినిధులారా :

“గడచిన నాలుగు సంవత్సరాల కాలంలోను, నవచైనాలో అత్యంత చారిత్రక ప్రాధాన్యం గల మార్పులు సంభవించాయి.

1954 వ సంవత్సరంలో ప్రథమ జాతీయ ప్రజాసభ (నేషనల్ పీపుల్స్ కాంగ్రెస్) ప్రప్రథమంగా సమావేశమయేనాటికి, చైనా జాతీయార్థిక రంగంలో సోషలిస్టు రంగం ప్రధాన స్థానం ఆక్రమించి వుంది. అయితే అప్పటి కింకా పెట్టుబడిదారీ పరిశ్రమలు ఎక్కువగానే ఉన్నాయి. అలాగే వాణిజ్యం, వ్యక్తిగత వ్యవసాయమూ, చేతి వృత్తులూ యింకా ప్రధాన పాత్ర వహిస్తూనే ఉన్నాయి. గ్రామీణ ప్రాంతాలలో పరస్పర - సహాయక ఉద్యమం పెద్దఎత్తున వ్యాప్తిలోకి వచ్చింది. దేశంలోని రైతాంగ కుటుంబాలలో 60 శాతం “వ్యవసాయ కార్మిక పరస్పర సహాయక దళాల”లో చేరాయి. కాని మొత్తం రైతాంగంలో ఒక్క రెండు శాతం మాత్రమే, “వ్యవసాయ ఉత్పత్తిదార్ల సహకార సంఘాల్లో” తమంత తాముగా వచ్చి చేరారు. అప్పటికే దేశం ఆర్థిక పునర్జీవన కార్యక్రమాన్ని పూర్తి చేసుకున్నది. బృహత్తరమైన ప్రణాళికాబద్ధ ఆర్థిక నిర్మాణాన్ని చేపట్టింది. అయితే 60 కోట్ల జనాభా గల్గిన మన దేశంలాంటి పెద్ద దేశంలో సోషలిస్టు పారిశ్రామికీకరణకు అచిరకాలంలోనే పునాది వేయగలమా లేదా అన్నది చూడాల్సివుంది. ఇప్పటి పరిస్థితు లేమిటి ?

చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ, అధ్యక్షుడు మావో నాయకత్వాన చైనా ప్రజలు గత నాల్గు సంవత్సరాల కాలంలోనే. సోషలిస్టు విప్లవంలో గాని సోషలిస్టు నిర్మాణంలో గాని ఎంతటి మహద్భుత విజయాల్ని సాధించారో ప్రతి ఒక్కరికీ తెలుసు.

1955, 56 సంవత్సరాల్లో పెట్టుబడిదారీ పరిశ్రమలు, వాణిజ్యం, వ్యవసాయం, చేతివృత్తుల విషయంలో సర్వతోముఖమైన సోషలిస్టి పరివర్తన జరిగింది. ఆ విధంగా ఉత్పత్తి సాధనాల యాజమాన్యానికి సంబంధించినంతవరకు ప్రధానమైన సోషలిస్టు విప్లవ లక్ష్యం నెరవేరింది. ఈ రోజున ఏవో కొన్ని జాతీయ మైనారిటీ ప్రాంతాలు మినహాయిస్తే దేశం ముందు ప్రధానంగా ఈనాడు రెండు రకాల ఉత్పత్తి సాధనాల యాజమాన్యం వుంది. ఒకటి, ప్రజలచే నిర్వహించబడే సోషలిస్టు యాజమాన్యం; రెండు, సోషలిస్టు సమిష్టి యాజమాన్యం. 1957, 1958 ప్రథమార్థంలోను చైనా ప్రజలు బూర్జువా మితవాదవర్గాలకు వ్యతిరేకంగా దేశ వ్యాపితంగా “కార్యవిధాన సంస్కరణోద్యమాన్ని” (రెక్లిసికేషన్ కాంపెయిన్) నడిపారు. ఆ విధంగా సిద్ధాంత రాజకీయ రంగాలలో సోషలిస్టి విప్లవం ఘన విజయం సాధించిందనే చెప్పాలి. అంటే రెండు రకాల వ్యవస్థలకు మధ్య సాగుతున్న పోరాటంలో సోషలిజం అన్ని రంగాలలోను పెట్టుబడిదారీ విధానంపై మాళికమైన విజయాన్ని సాధించిందన్నమాట.

చైనాలో సోషలిస్టు నిర్మాణమూ, సోషలిస్టు విప్లవమూ ఒకే సారి కొని రాబడ్డాయి. ఈ సందర్భంలో ఈ రెండూ ఒకదాని అభివృద్ధికి మరొకటి తోడ్పడింది. 1953 నుండి 1957 సంవత్సరం వరకు జాతీయార్థికాభివృద్ధికి మనం ప్రథమ పంచవర్ష ప్రణాళికను అమలు జరుపుకున్నాం. మనం ఈ ప్రణాళికను రూపొందించినప్పుడు ఇది ఒక ‘కల’ అని, ఇది విఫలమై తీరుతుందని సామ్రాజ్యవాదులు జోస్యం చెప్పారు. కాని వాస్తవ మేమిటి? 1957 లోనే ప్రథమ పంచవర్ష ప్రణాళికను అనుకున్న దానికంటే ఎక్కువగానే నెరవేర్చడం జరిగింది.

ఈ ప్రణాళిక ప్రాతిపదికగానే 1958 లో చైనామరో బృహత్త మైన ద్వితీయ పంచవర్ష ప్రణాళికను అమలు జరపడానికి పూను కున్నది.

“ప్రథమ పంచవర్ష ప్రణాళికను అమలుజరుపటమే గాకుండా, అనుకున్న లక్ష్యాలను సహితం మించిపోయిన ఫలితంగా, చైనా పారిశ్రామిక, వ్యవసాయోత్పత్తి మొత్తం విలువ 1957 లో 13 వేల 874 కోట్ల యువాన్ (యువాన్ = సుమారు 2 రూపాయలు) లు వుంటుంది. అంటే 1952 నాటి ఉత్పత్తి విలువతో పోల్చితే (1952 లో 8,271 కోట్ల యువాన్లు) 1957 నాటి విలువ 68 శాతం అధికం. ప్రత్యేకంగా పారిశ్రామికోత్పత్తి విలువ చూస్తే 1957 లో 6,502 కోట్ల యువాన్లు. అంటే 1952 ఉత్పత్తిమీద ఇది 141 శాతం పెరుగుదల. (1952 లో ఉత్పత్తి విలువ 2,701 కోట్ల యువాన్లు). అలాగే చేతిపరిశ్రమలు చేసిన మొత్తం ఉత్పత్తి విలువ 1952 లో 731 కోట్ల యువాన్లు వుంటే అది 1957 లో 1,337 కోట్ల యువాన్లకు చేరుకుంది. అంటే 83 శాతం పెరుగుదల అన్నమాట. పోతే 1952 లో వ్యవసాయోత్పత్తి 4,839 కోట్ల యువాన్లుంటే, అది 1957 నాటికి 6,035 కోట్ల యువాన్లకు చేరుకున్నది. అంటే 1957 లో ఉత్పత్తి 25 శాతం అధికం. *

* ప్రథమ పంచవర్ష ప్రణాళిక కాలంలో పారిశ్రామిక, వ్యవసాయోత్పత్తి విలువను లెక్కకట్టేటప్పుడు, 1952 నాటి ధరలస్థాయిని ప్రాతిపదికగా తీసుకోవడం జరిగింది. అలాగే 1952, 1957 సం॥లలో పారిశ్రామిక, వ్యవసాయోత్పత్తి విలువ నిర్ణయించేటప్పుడూ ఇదే ప్రాతిపదికగా వుంది. 1957 లో కొన్ని పారిశ్రామిక, వ్యవసాయోత్పత్తి సరుకుల ధరలను సరిపోల్చరావడంవల్ల, ద్వితీయ ప్రణాళిక కాలం కాలంలోని పారిశ్రామిక, వ్యవసాయోత్పత్తి మొత్తం విలువను నిర్ణయించేటప్పుడు 1957 నాటి ధరలస్థాయికే ప్రాతిపదికగా ఎంచుకోవడం జరిగింది. కాబట్టి, 1957 నాటి ఉత్పత్తి విలువను ద్వితీయ ప్రణాళిక కాలంలో జరిగే ఉత్పత్తి విలువతో పోల్చినప్పుడు - 1957 నాటి ధరలస్థాయినే ప్రాతిపదికగా తీసుకుని మొత్తం విలువనంత టీసీ లెక్కకట్టాలి. ఆ విధంగా 1957 లోని పారిశ్రామిక, వ్యవసాయ ఉత్పత్తి మొత్తం విలువ 12 వేల 410 కోట్ల యువాన్లు. పారిశ్రామిక, చేతిపరిశ్రమల ఉత్పత్తి విలువ 7,040 కోట్ల యువాన్లు. వ్యవసాయోత్పత్తి విలువ 5,370 కోట్ల యువాన్లు వుండాలి.

ప్రథమ పంచవర్ష ప్రణాళికాకాలంలో చైనా ప్రభుత్వం ఆర్థిక, సాంస్కృతిక రంగాలలో పెట్టిన పెట్టుబడుల మొత్తం 4,930 కోట్ల యువాన్లు. ఈ మొత్తం ప్రణాళికలో కేటాయించిన 4,274 కోట్ల యువాన్లకంటే 15.3 శాతం ఎక్కువ. ప్రస్తుతం మనం సమీక్షిస్తున్న అయిదు సంవత్సరాలకాలంలోనూ, 10 వేల పారిశ్రామిక, గనుల ప్రాజెక్టుల నిర్మాణం ప్రారంభమైంది. వీటిలో 921 ప్రాజెక్టులు మామూలు ప్రాజెక్టులకంటే పెద్దవి. పోతే 1957 సంవత్సరం ఆఖరుకి మామూలు ప్రాజెక్టులకంటే పెద్దవి 537 పారిశ్రామిక, గనుల ప్రాజెక్టుల నిర్మాణం పూర్తయింది. లేదా సగం నిర్మాణంలో వున్నవి, కొన్ని ఉత్పత్తి ప్రారంభించాయి. ప్రథమ ప్రణాళిక అమలు పూర్తి గావడంతో ఇంతకుముందే వున్న వివిధ పారిశ్రామిక శాఖలు బాగా అభివృద్ధి చెందడమే గాదు; లోహ పరిశ్రమలు, గనులు, విద్యుత్పాదక పరికరాలను, విమాన పరికరాలను, మోటారు చక్రాలకు సంబంధించిన పరికరాలను, అధునాతన యంత్ర సామాగ్రి, ఉక్కు, ఇతర నాన్ - ఫెర్రస్ లోహాలు వగైరాలను ఉత్పత్తి చేసే పారిశ్రామిక శాఖలు నూతనంగా వెలిశాయి.

సాంకేతిక నిపుణులు

“సాంకేతిక రంగంలోకూడ చైనా బ్రహ్మాండమైన అభివృద్ధిని సాధించింది. 1957 లో దేశంలోని పరిశ్రమ లన్నింటిలోను 1 లక్ష 75 వేల యింజనీర్లు, సాంకేతిక నిపుణులు పని చేస్తున్నారు. ఈ సంఖ్య 1952 నాటికన్నా మూడురెట్లు ఎక్కువ. (1952 లో 58 వేలు మాత్రమే.) పోతే యితర పరిశ్రమలు, భారీ పరిశ్రమల్లో పనిచేస్తున్న కార్మికుల, తదితర సిబ్బంది సంఖ్య 10,19,0000. 1952 నాటికంటే ఈ సంఖ్య 66 శాతం ఎక్కువ. మొత్తం పారిశ్రామిక ఉత్పత్తిలోను, వివిధ రకాల పారిశ్రామిక వస్తువుల ఉత్పత్తిలోను వచ్చిన ఈ అభివృద్ధి ఫలితంగా కావల్సిన సరకులు, పారిశ్రామిక సామాగ్రి విషయంలో పారిశ్రామిక స్వయంపోషకత్వ స్థాయి

పెరిగిందనే చెప్పాలి. ఉదహరణకు 1957 పరిస్థితినే పరిశీలిద్దాం : ఉక్కురేకుల ఉత్పత్తిలో 86 శాతమూ, యంత్రాలు, యంత్ర పని ముట్లు తయారీలో 60 శాతము స్వయంపోషకం సాధించింది చైనా.

ఇదిలా వుండగా, పారిశ్రామిక, వ్యవసాయ రంగాల మధ్య, భారీ, లఘు పరిశ్రమలమధ్య జరిగిన అభివృద్ధి స్థాయిలో అనేక ప్రధాన మార్పులు వచ్చాయి. 1952 లో పారిశ్రామిక, వ్యవసాయ రంగాలలో వచ్చిన మొత్తం ఉత్పత్తిలో పరిశ్రమలు, చేతివృత్తుల వాటా 41.5 శాతం వుంది. ఇది 1957 లో 56.5 శాతానికి పెరిగింది. 1952 లో యంత్ర పరికరాల ఉత్పత్తి మొత్తం పారిశ్రామికోత్పత్తి విలువలో 39.7 శాతం వుంది. ఇది 1957 నాటికి 52.8 శాతానికి పెరిగింది.

దీనినిబట్టి ప్రథమ పంచవర్ష ప్రణాళిక లక్ష్యాలను మించిపోవడం ద్వారా చైనాదేశ సోషలిస్టు పారిశ్రామికీకరణకు ప్రాథమిక పునాది యేర్పడిందనే చెప్పకోవచ్చు.

1958 సంవత్సరంలో చైనా పారిశ్రామిక, వ్యవసాయోత్పత్తి మొత్తం విలువ 2 లక్షల 500 కోట్ల యువాన్లు. 1957 లో దీని విలువ 1 లక్ష 2 వేల 410 కోట్ల యువాన్లు. అంటే 1957 నాటికన్నా 1958 లో మొత్తం పారిశ్రామిక, వ్యవసాయోత్పత్తి విలువ 65 శాతం ఎక్కువన్నమాట. అలాగే పరిశ్రమలు, చేతివృత్తులద్వారా జరిగిన ఉత్పత్తి యొక్క మొత్తం విలువ 1958 లో 1 లక్ష 17 వందల కోట్ల యువాన్లు. అంటే 1957 నాటికన్న ఇది 66 శాతం అధికం. 1957 నాటితో పోల్చితే 1958 లో దుక్కు, యినుము, ఉక్కు, బొగ్గు, విద్యుదుత్పాదక యంత్ర పరికరాలు, రైలు యంజన్లు, మోటారు చక్రాలు, మోటార్ల ఉత్పత్తి (దుక్కు ఇనుము, ఉక్కు ఉత్పత్తిలో కొంత భాగం స్థానిక పద్ధతుల ననుసరించి ఉత్పత్తి అయినదే) రెండింత లయింది. 1957 లో వ్యవసాయోత్పత్తి విలువ 5 వేల 370 కోట్ల యువాన్లు ఉంటే, అది 1958 లో 8 వేల 800 కోట్ల యువాన్లు. అంటే 64 శాతం

అధికంగా ఉత్పత్తి అయింది. అలాగే ఆహారధాన్యాలు, పత్తి, పుగాకు పంటలుకూడా రెట్టింపు పండాయి. ప్రభుత్వ బడ్జెటునుండి 1957 లో 1260 కోట్ల యువాన్లు పెట్టుబడులు పెడితే, 1958 లో 2,140 కోట్ల యువాన్లు పెట్టుబడి పెట్టబడింది. అంటే 70 శాతం ఎక్కువ.

అనేక పారిశ్రామిక, వ్యవసాయ సరుకుల ఉత్పత్తి విషయంలో 1958 లో జరిగిన పెరుగుదల 1952 నాటి ఉత్పత్తిమీద 1957 లో జరిగిన అభివృద్ధికన్నా మించిపోయింది. ఉదాహరణకు 1952 లో పోల్చితే, 1957 లో ఉక్కు ఉత్పత్తి 40 లక్షలు టన్నులు పెరిగింది. బొగ్గు 6 కోట్ల 40 లక్షల టన్నులు, యంత్రపనిముట్లు 14,300 టన్నులు, ఆహారపంటలు 6,120 కోట్ల 'కాటీ'లు, పత్తి 60 లక్షల 73 వేల 'టాన్లు' (టాన్ అంటే .05 టన్నుకు సమానం) అదనంగా ఉత్పత్తి అయినాయి. అలాగే 1957 సంవత్సరంతో పోల్చితే 1958 లో ఉక్కు ఉత్పత్తి 50 లక్షల 73 వేల టన్నులు, బొగ్గు 14 కోట్ల టన్నులు, యంత్ర పరికరాలు 22 వేల టన్నులు, ఆహారధాన్యాలు 38 వేల కోట్ల 'కాటీ'లు, పత్తి 3 కోట్ల 35 లక్షల 80 వేల 'టాన్లు' అదనంగా ఉత్పత్తి అయినాయి.

పారిశ్రామిక, వ్యవసాయ రంగాలలో సాధించిన ఈ బ్రహ్మాండ మైన అభివృద్ధితో పాటు రవాణా, కమ్యూనికేషన్లు, తంటి, తపాలా, వాణిజ్య, సాంస్కృతిక, విద్యారంగాలలో కూడా చైనా ఘనవిజయాలను సాధించింది.

“1958 లో వచ్చిన బ్రహ్మాండమైన అభివృద్ధి సందర్భంలో చైనా ప్రజలు సామాజికవ్యవస్థలోనే ఒక గొప్పమార్పు గొనివచ్చారు. అదే గ్రామీణ ప్రాంతాల్లోని కోట్లాది అసంఖ్యాక రైతాంగప్రజల అభీష్టానుసారం ప్రజా కమ్యూన్లను నిర్మించడం. సహకార వ్యవసాయం ప్రాతిపదికగా చేసుకుని 12 కోట్ల రైతుకుటుంబాలు దేశమంతటా 26 వేల ప్రజా కమ్యూన్లను నెలకొల్పుకున్నారు. వీటిని రైతాంగం తమంతతాముగా భారీఎత్తున ఏర్పాటు చేసుకున్నారు.

ఈ కమ్యూన్లలో పరిశ్రమలు, వ్యవసాయం, వర్తకం, విద్య, సైనిక వ్యవహారాలు అన్నీ సామూహికంగా నిర్వహించబడతాయి.

అలాగే ప్రభుత్వ పరిపాలన, కమ్యూన్ల యాజమాన్యము ఇందులో సంతానం చేయబడ్డాయి. దేశ పారిశ్రామిక, వ్యవసాయ రంగాలలో వచ్చిన బ్రహ్మాండమైన అభివృద్ధి అవసరాలను తీర్చేందుకు ఈ ప్రజా కమ్యూన్లు ఏర్పడ్డాయి. చైనా సాంఘికార్థికాభివృద్ధికి క్రమంలో వీటి ప్రాధాన్యత ఎంతో వుంది. చైనాలోని ప్రస్తుత పరిస్థితుల దృష్ట్యా చూస్తే, ఉత్పత్తి శక్తుల అభివృద్ధిని మరింతముందుకు గొనిపోవడానికి, సోషలిస్టు నిర్మాణాన్ని మరింత త్వరితగతిని కొనసాగించేందుకే గాకుండా మున్ముందు సోషలిస్టు సమిష్టి యాజమాన్య దశనుండి యావన్ముది ప్రజల యాజమాన్య దశకు పరివర్తన జేందడానికి ఈ కమ్యూన్లు ఉత్తమ సాధనలు కాగలవు. ఆ విధంగా ఇవి సోషలిస్టు సమాజంనుండి కమ్యూనిస్టు సమాజదశకు పరివర్తన చేందడానికి ప్రథమ సోపానాలు గలవు.

1958 లో జాతీయార్థిక రంగంలో వచ్చిన అభివృద్ధి సాధారణ అభివృద్ధి ఏమీ కాదు. అది సర్వతోముఖమైన బృహత్తర అభివృద్ధి.

పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ యంతకుముం దెన్నడూ సాధించనంత త్వరితగతిని చైనా జాతీయార్థికరంగం అభివృద్ధి చెందింది. ఈ విషయంలో పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ యికముందు కూడా పోటీపడలేదు. ఉదాహరణకు ఉక్కు ఉత్పత్తినే పరిశీలిద్దాం: 1880 సంవత్సరం మొదట్లో బ్రిటన్ ఉక్కు ఉత్పత్తి 10 లక్షల 31 వేల టన్నులకంటే మించింది. కాని 1935 నాటికి బ్రిటన్ ఉక్కు ఉత్పత్తి 1 కోటి 2 లక్షల టన్నులకంటే మించలేదు. పోతే చైనాలో ఉక్కు ఉత్పత్తి 1952 లో 10 లక్షల 35 వేల టన్నులైతే, ఇది 1958 నాటికి 1 కోటి 10 లక్షల 8 వేల టన్నులకు పెరిగింది. అంటే 50 సంవత్సరాలలో బ్రిటన్ సాధించిన ఉక్కు ఉత్పత్తిని చైనా ఒక్క 6 సంవత్సరాలకాలంలోనే సాధించగల్గింది. ఇక బొగ్గు ఉత్పత్తిని పరిశీలిద్దాం: 1854 నాటికి

బ్రిటన్ 6 కోట్ల 57 లక్షల టన్నుల బొగ్గును ఉత్పత్తి చేయగల్గుతోంది. కాని ఒక్క 1952 లోనే చైనా సుమారు 6 కోట్ల 64 లక్షల 9 వేల టన్నుల బొగ్గును ఉత్పత్తి చేయగలిగింది. బ్రిటన్ 50 సంవత్సరాల అనంతరం గాని - అంటే 1907 నాటికి గాని బొగ్గు ఉత్పత్తిని 27 కోట్ల టన్నులకు పెంచలేకపోయింది. 20 వ శతాబ్దం ప్రారంభంలో బ్రిటన్ బొగ్గు ఉత్పత్తిని రెండుసార్లు, 30 కోట్ల టన్నులవరకు పెంచగలిగింది. కాని గత 20 సంవత్సరాల కాలంలో బ్రిటన్ బొగ్గుఉత్పత్తి పడిపోవడం గాని, పెరుగుదల లేకపోవడంగాని జరిగింది. 1958 లో బ్రిటన్ 22 కోట్ల టన్నుల బొగ్గునుమాత్రమే ఉత్పత్తి చేయగలిగింది. ఈ విషయంలో కూడా బ్రిటన్ చైనాకంటే వెనుకబడిపోయిందని చెప్పాలి.

చైనా జాతీయార్థిక రంగంలో వచ్చిన ఈ బ్రహ్మాండమైన అభివృద్ధిని ప్రజల కనుమరుగు చేయడానికి సామ్రాజ్యవాదులు ప్రధానంగా అమెరికన్ సామ్రాజ్యవాదులు చేయవలసిన ప్రచారమంతా చేశారు. ఎందుచేతనంటే, పెట్టుబడిదారీవ్యవస్థపై సోషలిజంయొక్క ఆధిక్యతలో ప్రపంచ ప్రజలకు నమ్మకం-ఈ వాస్తవిక విజయాల ద్వారా మరింత బలోపేత మవుతుందని సామ్రాజ్యవాదులకు తెలుసు. అలాగే పెట్టుబడిదారీవ్యవస్థనుగూర్చి ప్రపంచప్రజల అనుమానాలుకూడా నానాటా ఎక్కువవుతాయనికూడా వారికి తెలుసు. అందుచేతనే చైనా ప్రజలు సాధించిన విజయాలను యితరుల గుర్తించకుండా వుండేందుకుగాను వారు పడరానిపాట్లు పడ్డారు. చైనా సాధించిన ఈ బృహత్తర అభివృద్ధికి సంబంధించిన వాస్తవ విషయాల్ని కాదనడం వారికి అసాధ్యమైంది. కాబట్టే వారు చైనాపై అనేక అభిమానాలు వేయపూనుకున్నారు. చైనాకు సంబంధించిన ప్రతీ అభివృద్ధినీ, విజయాల్నీ మసి పూసి మారేడుకాయ చేయ ప్రయత్నించారు. ఈ విషయంలో ప్రపంచ ప్రజల్ని మభ్యపర్చడానికి సామ్రాజ్యవాదులు తమ బుర్రలను ఎంత బద్దలుకొట్టుకున్నాసరే, వారు తమ దురుద్దేశపూరిత లక్ష్యాలను ఎప్పటికీ సాధించుకోలేరు, విజయం పొందలేరన్నది ముమ్మాటికీ వాస్తవం. చైనాలో కార్మికుల్ని బానిసలుగా పని చేయించుతున్నా

రని, అక్కడ 'బానిసత్వం' వుందని సామ్రాజ్యవాదులు నిందారోపణలు చేస్తున్నారు. కార్మికులూ, రై తాంగమూ స్వచ్ఛందంగా, ఇచ్చా పూర్వకంగా చైతన్యంతో కదిలి పనిపాట్లలో పాల్గొంటూవుంటే వారు చేసే పనిని 'బానిస శ్రమ' గా చిత్రిస్తున్నారు. అదే సమయంలో ఒకపైపున పొట్ట కాలుతున్నా అహర్నిశలు కష్టించి పెట్టుబడిదార్లకు, భూస్వాములకు కుదువబెడుతున్న శ్రమశక్తిని 'స్వేచ్ఛా శ్రమ' గా చిత్రిస్తున్నారు ! అటువంటప్పుడు పశ్చిమరాజ్యాల్లోని ఇట్టే 'స్వేచ్ఛా శ్రమైక' జీవులంతా బాధామయ నికృష్ట జీవితాల్ని గడపట మేమిటి ? సోషలిజంక్రింద, ఎవరినైతే 'బానిస కార్మికులు'గా చిత్రిస్తున్నారో వారు సుఖశాంతులతో భవిష్యత్ లో ప్రగాఢమైన విశ్వాసంతో జీవనం గడపడమేమిటి ? చైనాలో ప్రజల సంపదనంతా దోచుకొంటున్నారని మరో ఆరోపణ. కాని పెట్టుబడిదారీ ప్రపంచంలో, ఒకపైపున నిరుద్యోగం తీవ్రమవుతూఉండడం మనం చూస్తున్న సత్యం. ఇదే సమయంలో సోషలిస్టు వ్యవస్థ నిరుద్యోగ సమస్యను పూర్తిగా పరిష్కరించి, నిర్మూలించడమే గాదు; ఉత్పత్తి పెరుగుదలతో పాటు 60 కోట్ల ప్రజల జీవన ప్రమాణం నాన్నాటికీ పెంపొందుతుందని సోషలిస్టు సమాజం గ్యారంటీ యిస్తోంది.

1957 లో పోల్చితే, బ్రహ్మాండమైన అభివృద్ధి జరిగిన 1958 సంవత్సరంలో దేశంలోని కార్మికులు, ఉద్యోగుల సంఖ్య మొత్తం సుమారు 80 లక్షలకు పైచిలుకు వుంది. ఆ సంవత్సరం నగరాలలో ఉద్యోగాల్లో ప్రవేశించినవారి సంఖ్య అంతకుముం దెన్నడూలేనంత ఎక్కువగా వుంది. అదే సమయంలో గ్రామీణ ప్రాంతాలలో అంతవరకు కేవలం గృహిణులుగానే వున్న మహిళలు విముక్తి పొంది వ్యవసాయోత్పత్తిలో పాల్గొన్నారు. వ్యవసాయ, పారిశ్రామికోత్పత్తి రంగాలలో సాధించిన సర్వతోముఖాభివృద్ధి ఫలితంగానూ, దేశంలో యంత్రీకరణ పద్ధతిలో అంత త్వరగా వ్యాపించకపోవడం వల్లనూ, నగరాలలోను, గ్రామీణ ప్రాంతాలలోను యింకా మానవ బలగం కొరతగానే వుంది. ప్రజల ఆదాయాలు తగువిధంగానే పెరి

గాయి. అలాగే వారి కొనుగోలు శక్తికూడా బాగానే పెరిగింది. 1957 నాటికన్నా సరుకుల చిల్లరలమ్మకం 15 శాతం పెరిగింది. ఇదే సమయంలో ఒక విషయం స్పష్టంగా పేర్కొనాల్సివుంది. చైనా భారీ పరిశ్రమలు యితర పరిశ్రమలకన్నా బాగా అభివృద్ధి చెందడంతోపాటు, వినిమయ సరుకులను ఉత్పత్తిచేసే పరిశ్రమల ఉత్పత్తి విలువకూడా ఒక్క 1958 సంవత్సరంలోనే 34 శాతం పెరిగింది. పెట్టుబడిదారీ ప్రపంచంలో ఇటువంటి అభివృద్ధి ఎప్పుడైనా సాధ్యమైందా? పశ్చిమ రాజ్యాల బూజువావర్గ ధీమంతులు ఎంత గగ్గోలు పెట్టినాసరే, చైనా కార్మికులకు, రైతులకు పోయిందల్లా నిరుద్యోగ, ఆకలిబాధలతో అలమటించే “స్వేచ్ఛ” మాత్రమే !

సామ్రాజ్యవాదులు చైనా సాధించిన మహత్తర విజయాలను అర్థంచేసుకోలేకపోవడమేనా వుండాలి; లేదా అసలా విజయాలకు కారణాలను తెలుసుకోగూడ దనుకున్నా వుండాలి. ఇంతకూ యీ విజయాలకు గల కారణాలు ఏమిటి ?

1958 లో సాధించిన అభివృద్ధికి సోషలిస్టు విప్లవం విజయవంతం కావడమూ, ప్రథమ పంచవర్ష ప్రణాళికను పూర్తిచేసుకోవడమే పునాదిగావుంది.

గతంలో చైనాదేశం అధికంగానూ, సాంస్కృతికంగానూ వెనుకబడ్డ దేశంగా వుండడానికి కారణం మానవ బలగంగాని, వనస్థగాని కొరవడం కాదు. ఉత్పత్తి శక్తుల అభివృద్ధి అవసరాన్ని తీర్చగలిగిన సామాజిక వ్యవస్థ లేకపోవడమే దాని బడుగుస్థితికి కారణం.

చైనా పెద్ద జనాభాగల దేశమని అందరికీ తెలిసినదే. సకల సంపదకు కొదువలేదు. చక్కటి వాతావరణ పరిస్థితులు. ఇవన్నీ ఉత్పత్తి శక్తుల అభివృద్ధికి ఎంతగానో అనుకూలమైనాయి. పాత చైనాలోకూడా జనాభా ఎక్కువగానే వుండేది. అప్పుడూ నేటి భౌగోళిక పరిస్థితులే వుండాలి. కాని పాతచైనా అర్థ వలస, అర్థ ఘోర దేశంగానే వుండడంవల్ల ఎట్టి మహత్తర పురోభివృద్ధి దేశంలో సాధ్యం కాకపోయింది.

చివరకు పెట్టుబడిదారీ పరిశ్రమలు, వాణిజ్యం, వ్యక్తిగత రై తాంగ ఆర్థిక విధానాన్ని, చేతి పరిశ్రమలను సోషలిస్టు పరివర్తన దశకు మార్చకపోయినా, రాజకీయ, సిద్ధాంత రంగాలలో విప్లవాత్మక విజయం సాధించి ఉండకపోయినా, చైనా విముక్తికి అనంతరంకూడా ఈ అభివృద్ధి వచ్చి వుండేదికాదు. అన్నింటికీ మించి ప్రథమ పంచవర్ష ప్రణాళికను విజయవంతంగా అమలుపరచడం, అనేక భారీ, ఆధునిక కీలక పరిశ్రమలను నిర్మించడం, ఆధునిక సాంకేతిక మెళుకువల్ని బాగా అవగాహన చేసుకోగల సామర్థ్యంగల నిపుణుల వర్గాన్ని తరిఫీదు చేయడంవల్ల బ్రహ్మాండమైన ఇనుము, ఉక్కు, పరిశ్రమల్ని నెలకొల్పడమూ, ఈ అభివృద్ధిని సాధించడమూ సాధ్యమైంది. ఏడాదికి 15 లక్షల టన్నుల ఉక్కును ఉత్పత్తి చేయగల ఉక్కు పరిశ్రమలు, ఏడాదికి 24 లక్షల టన్నుల బొగ్గును ఉత్పత్తి చేయగల బొగ్గు గనులు, 10 లక్షల కిలో వాట్ల శక్తిగల జల విద్యుత్ కర్మాగారాలు, 6 లక్షల 50 వేల కిలో వాట్ల శక్తిని ఉత్పత్తి చేయగల ఆవిరితో నడచే విద్యుత్ కర్మాగారాలు నెలకొల్పబడ్డాయి. ఈ సాధన నంపత్తి, ఈ సాంకేతిక పునాది లేకపోయినట్లయితే, 1958 లో సాధించిన అభివృద్ధిని సాధించడం దుస్సాధ్యమై ఉండేది.

“1958 లో, సాధించిన బ్రహ్మాండమైన అభివృద్ధికి మరో ప్రధాన కారణ మొకటుంది. 1958 వసంతకాలంలో, ప్రథమ పంచవర్ష ప్రణాళికాకాలంలో సాధించిన అనుభవాల్ని సమీక్షించుకొన్నాం. ఫలితంగా దేశంలో సోషలిజం నిర్మాణానికి అనువైన మార్గాన్ని కనుగొనగల్గాం. సోషలిజం నిర్మాణానికి ఇప్పటికంటే యింకా ఘనమైన మంచి ఆర్థిక విజయాల్ని త్వరితగతిని సాధించేందుకై ఒక సాధారణ (జనరల్) పంథాను రూపొందించుకోవడం జరిగింది. మావో అధ్యక్షతన, చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ కేంద్ర కమిటీ ఈ సాధారణ పంథాను రూపొందించింది. ఈ సాధారణ పంథా, సోషలిస్టు విప్లవం జయప్రదం కావడంతో సోషలిజం నిర్మాణాన్ని కొనసాగించడంతో 60 కోట్ల ప్రజలు చూపిన చొరవను, ఉత్సాహాన్ని గణనలోకి తీసుకుంటుంది. మరిన్ని

ఘన విజయాలను సాధించేందుకు తోడ్పడే శక్తు లన్నింటిని సమీకరిస్తుంది. ఈ సాధారణ పంథా ఆధారంగానే 1958 లో అంతటా బ్రహ్మాండమైన విజయాలను చైనా సాధించగలిగింది.

ఈ పంథా అనుసరించడంవల్ల ఉక్కును కీలక ఉత్పత్తి సరుకుకుగా తీసుకొని చైనా పారిశ్రామిక రంగంలో బృహత్తరమైన బహుముఖాభివృద్ధి సాధించింది. ఈ సందర్భంలో భారీపరిశ్రమలకు అధికతర ప్రాముఖ్యత నిస్తూనే, భారీ, లఘు పరిశ్రమలు రెండింటినీ ఒకే తఫాగా అభివృద్ధి చేయడం జరిగింది. ప్రస్తుత చైనా పారిశ్రామికోత్పత్తి దశలో “ఉక్కు” ప్రధాన సరుకుగా ఉంది. అందుచేత ఉక్కు ఉత్పత్తి తగినంతగా జరక్కపోయినా మొత్తం దేశ జాతీయార్థిక అభివృద్ధియే కుంటు పడుతుంది. కాబట్టి, 1958 సంవత్సరంలో ఇనుము, ఉక్కు ఉత్పత్తిని బాగా పెంచేందుకు చైనా ప్రజలందరినీ సమీకరించడం జరిగింది. ఫలితంగా 1957 లో 53 లక్షల 50 వేల టన్నుల ఉక్కు ఉత్పత్తి అయితే అది 1958 నాటికి 1 కోటి 10 లక్షల 80 వేల టన్నులకు పెరిగింది. ఉక్కు ఉత్పత్తిలో వచ్చిన ఈ అభివృద్ధివల్ల బాగ్గు పరిశ్రమలో ఉత్పత్తిని పెంచడానికి మంచి ఊపు లభించింది. అదే విధంగా యంత్ర నిర్మాణ పరిశ్రమలు, ఇతర పరిశ్రమలు అభివృద్ధికి ఉక్కు ఉత్పత్తిలో వచ్చిన అభివృద్ధి ఎంతో దోహదం చేసింది. ఇనుము, ఉక్కు తదితర పరిశ్రమలు అంత త్వరితగతిని ఎలా అభివృద్ధి చెందగలిగాయి ?

జాతీయ, స్థానిక పరిశ్రమలను ఏక కాలంలో అభివృద్ధిచేయడంవల్ల భారీ పరిశ్రమలు, మధ్యరకం, లఘు పరిశ్రమలను ఒకేతఫాగా అభివృద్ధి చెందించడంవల్ల, ఆధునిక, స్థానిక ఉత్పత్తి పద్ధతులను రెండింటినీ ప్రవేశపెట్టడంవల్ల, పరిశ్రమల యాజమాన్యంలో భారీఎత్తున వచ్చిన ప్రజా వుద్యమంతో కేంద్రీకృత నాయకత్వాన్ని జోడించి పనిచేయడంవల్ల — అంతటి బ్రహ్మాండమైన అభివృద్ధిని సాధించడం సాధ్యమైంది.

ఫలితంగా చైనా పరిశ్రమలు త్వరితగతిని అభివృద్ధిచేంది మరింత నాణ్యమైన ఆర్థిక ఫలితాల నిచ్చేందుకు నిర్దిష్టమైన మార్గమొకటి ఏర్పడింది.

1958 సంవత్సరంలో పారిశ్రామిక నిర్మాణం, ఉత్పత్తిరంగాలలో స్థానిక ప్రభుత్వాలకున్న యాజమాన్యపు అధికారాల్ని యింకా ఎక్కువచేయడం జరిగింది. ఫలితంగా అన్ని స్థాయిల్లో వున్న స్థానిక సంఘాలకు, శ్రామికవర్గానికి పరిశ్రమలను సమర్థవంతంగా నిర్మించడంలోను, త్వరితగతిని పారిశ్రామికోత్పత్తిని సాధించడంలోను యెక్కువ చొరవతో పనిచేయడానికి దోహదంచేసింది. కొత్తగా నిర్మించినవిగాని, అభివృద్ధిచేయబడ్డవిగాని, సాధారణ పరిశ్రమలకన్న ఎక్కువ స్థాయిగల గల పరిశ్రమలు, గని పరిశ్రమలు కలిపి మొత్తం వెయ్యికి పైగా 1958 లో ఏర్పడ్డాయి. వీటిలో యిప్పటికప్పుడే 700 పరిశ్రమలు ఉత్పత్తి ప్రారంభించాయి. అంటే ప్రథమ ఘంచవర్ష ప్రణాళికా కాలంలో ఉత్పత్తి ప్రారంభించిన 537 పరిశ్రమల సంఖ్యకంటే ఈ ఒక్క సంవత్సరంలోనే ఉత్పత్తి ప్రారంభించిన పరిశ్రమలు సంఖ్య ఎక్కువ.

ఆధునిక ఉత్పత్తి పద్ధతులను, దేశీయ స్థానిక ఉత్పత్తి పద్ధతులను ఒకేతరగా అనుసరించే ఎన్నో చిన్న చిన్న పరిశ్రమలను కూడా వివిధ రాష్ట్రాలలో, మునిసిపాలిటీలు, స్వయంపాలిత ప్రాంతాలలోను, జిల్లాలలోను నెలకొల్పబడ్డాయి. వీటిలో అధిక సంఖ్య ఉత్పత్తి ప్రారంభించాయి కూడా. వీటికితోడు దేశంలో ఏర్పడ్డ ప్రజాకమ్యూన్లు అనేక పారిశ్రామిక, మైనింగ్ పరిశ్రమలను నెలకొల్పాయి. ఈ పరిశ్రమలన్నింటిలోనూ ప్రధానంగా స్థానిక ఉత్పత్తి పద్ధతుల నవలంబించడమే కద్దు. ఈవిధమైన బృహత్తరనిర్మాణం ఫలితంగానే చైనా పారిశ్రామికోత్పత్తి స్థాయి త్వరితగతిని అభివృద్ధి చెందసాగింది.

అయితే ఈ సందర్భంలో ఒక విషయాన్ని మాత్రం పేర్కొనాల్సి వుంది. 1958 లో పారిశ్రామిక రంగంలో వచ్చిన ఈ బ్రహ్మాండమైన అభివృద్ధి ప్రధానంగా అప్పటికే ప్రారంభమైవున్న పరిశ్రమలకు చేసిన అధికోత్పత్తి ఆధారంగా జరిగినదే. యంత్రాలను ఎక్కువగా ప్రవేశపెట్టడం ద్వారా, కార్మికులసంఖ్య పెరగడం ద్వారా,

ఈ యంత్రపరికరాలను వాడడంలో మేనేజిమెంటు నిర్వహణా శక్తిని అభివృద్ధిచేయడం ద్వారాను ఉన్న సాధనసామగ్రిని సామర్థ్యంతో వినియోగించి, శ్రామికోత్పత్తి శక్తిని పెంచడం ద్వారాను అప్పటికి వున్న పరిశ్రమలన్నీ ఉత్పత్తిని బాగా పెంచగలిగాయి. అనేక పరిశ్రమల్లో మేనేజిమెంటులో కార్మికుల భాగస్వామ్యం కల్పించడం జరిగింది. ఉత్పత్తిలో కార్యకర్తలు ఎక్కువచొరవతో పాల్గొన్నారు. ప్రధాన ఉద్యోగుల్ని, సాంకేతిక నిపుణుల్ని కార్మికులు అందరూ కలసికట్టుగా పనిచేసేటట్లు ఒకవర్గంగా రూపొందించడం జరిగింది. అలాగే పనిపాట్లలో నేర్పరితనాన్ని, యంత్రాలను పనిచేయించడంలో, సరుకుల నమూనాలను తయారుచేయడంలోను నేర్పరితనాన్ని అభివృద్ధి చేయడానికి, ఉన్న సామగ్రిని పొదుపుగా వాడుకోవడానికి, లభ్యమైన పరికరాలను, సామగ్రిని పావుపోకుండా సంపూర్ణంగా వినియోగించేందుకు, కొత్తవస్తువుల తయారీని, ఉత్పత్తిపద్ధతుల్లో అభివృద్ధిని గొనిరావడానికి, కార్మికసంఘాన్ని మరింత పటిష్ఠవంతం చేయడానికి, అసంగతమైన నిబంధనలను, చట్టాలను సంస్కరించడానికి — దేశంలో పెద్దఎత్తున ప్రజాఉద్యమం ప్రారంభించబడింది. ఫలితంగా, ఉన్న పరిశ్రమలన్నీ ఓపానశక్తిగా ఉత్పత్తిని పెంచడానికి మంచి అవకాశం లభించింది.

వ్యవసాయరంగంలో

పారిశ్రామిక రంగంలోనే గాక 1958 లో వ్యవసాయరంగంలో దేశం సాధించిన మహాద్భుత విజయాలకుకూడ, సోషలిస్టు నిర్మాణానికి చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ రూపొందించిన సాధారణ పంథాయే ప్రాతిపదికగా వుంది. పరిశ్రమలు, వ్యవసాయమూ ఒకే సమయంలో అభివృద్ధి చెందాలని, అలా చెందగలవని ఈ విజయాలు నిరూపించాయి. అంతేగాదు, ఈ రెండు రంగాలలోను త్వరితగతిని అభివృద్ధిని సాధించవచ్చునని తేలిపోయింది. వాస్తవానికి 1958 లో పారిశ్రామిక, వ్యవసాయక రంగంలో వచ్చిన అభివృద్ధి వ్యవసాయోత్పత్తిలోనే ప్రారంభ

మైందని చెప్పాలి. వ్యవసాయక యంత్రాలు, రసాయనిక ఎరువుల ఉత్పత్తి యింకా తక్కువగానే వుంది. కాని ప్రజలలోవున్న చొరవను పూర్తిగా వినియోగంలోకి తెచ్చినప్పుడు, ఎకరా పంటను యిప్పటి కంటే త్వరితగతినీ యింకా ఎక్కువగా ఉత్పత్తి చేయవచ్చు.

1957 లో వైనాలో వ్యవసాయాభివృద్ధికి సంబంధించిన జాతీయ ప్రణాళికను తిరిగి రచించడం జరిగింది. ఈ కొత్త ప్రణాళికా, పంట పండే భూమిని మూడు ప్రాంతాలుగా విభజించింది. దాని ప్రకారం పంట భూమియైన ఒక యూనిటు ఏరియాలో 1967 నాటికి 400, 500, 800 'కాటీ'ల చొప్పున ధాన్యం పండాని ఆ ప్రణాళిక లక్ష్యం. పోతే పత్తి పంట విషయంలో 60, 80, 100 'కాటీ' లు పంట పండాని. వాస్తవానికి 1958 నాటికి దేశంలోని అనేక తాలూకాలలో, మునిసి పాలిటీల్లో వాటికి జాతీయ ప్రణాళిక నిర్దేశించిన ధాన్యం ఉత్పత్తి లక్ష్యాలను మించి ఉత్పత్తి చేశాయి. అలాగే దేశంలోని పత్తి పండే అనేక ప్రాంతాలలోకూడ అనుకున్న లక్ష్యాలను మించి ఉత్పత్తి జరిగింది. అదే సంవత్సరంలో ధాన్యం, పత్తి పంట అమితంగా పండినట్లు అనేక ప్రాంతాలనుండి వార్తలు అందాయి. ఈ పంటలు ఏవో ప్రత్యేక ప్రయోగ క్షేత్రాలలో పండినవికావు. అనేక విస్తృత ప్రాంతాలలో పండించినట్టివే.

ఎకరా పంటను పెంచడానికి చైనా రైతాంగం అనేక పద్ధతుల నవలంబించింది. వాటిలో భూసారాన్ని అభివృద్ధి చేయడం, ఎరువులు, నీటి పారుదల, నిల్వ సౌకర్యాలు, మంచి విత్తనాలను ఎంచుకోవడం, వొత్తుగా నాటడం, మొక్కల సంరక్షణ, కమతాల నిర్వహణ, నూతన వ్యవసాయ పనిముట్ల నిర్మాణం - ఇవన్నీ తోడ్పడ్డాయి, వీటినే వ్యవసాయాభివృద్ధికి "8 సూత్రాల ప్రణాళిక" అన్న పేరుతో వ్యవహరిస్తున్నాం.

ఉదాహరణకు భూసారాన్ని పెంచడం : ఈ విషయంలో లోతు దుక్కి కోసం ఎంతో కృషి జరిగింది. అలాగే భూసారాన్ని పెంచడానికి, భూమిని చదును చేసేందుకు విశేష కృషి జరిగింది. ఇక

ఎరువుల విషయం తీసుకుందాం. 1958 లో గతంలోకంటే ఎరువుల ఉత్పత్తి అవకాశాలు ఎక్కువైనాయి. ఎరువుల ఉత్పత్తికై అనేక చిన్న చిన్న ఫ్యాక్టరీలు, వర్క్ షాపులను నెలకొల్పాం. వీటిలో అన్ని రకాల ఎరువులను రైతులు ఉత్పత్తి చేశారు; చేస్తున్నారు. నీటి పారుదల సౌకర్యాల విషయం :

1957 సంవత్సరంలో పోల్చితే 1958 లో కొత్తగా సాగులోకి వచ్చిన అదనపు భూమి 48 కోట్ల “హెక్టార్లు” (“హెక్టార్లు” అంటే ఎకరంలో ఆరవవంతు). అంటే ఆ క్రితం సంవత్సరం సాగులోకి వచ్చిన భూమి కంటే ఇది 90 శాతం పైచిలుకు వుంటుంది. ఇకపోతే విత్తనాలను ఎన్నుకునే సమస్య : ప్రధాన పంటలైన వరి, గోధుమ, పత్తి వగైరా పంటలకు మేలురకం విత్తనాలను బాగా ప్రచారంలోకి తీసుకువచ్చాం. వత్తుగా నాటే పద్ధతిని దేశంలో చాలా ప్రాంతాల్లో అమలులోకి తీసుకు రాబడ్డది మంచి అనుభవం వచ్చింది. మొక్కలకు తెగుళ్ళు పట్టుకుండా నివారించడంలో చాలా కృషి జరిగింది. 1958 సంవత్సరంలో కమతాల నిర్వహణలో (ఫీల్డ్ మేనేజిమెంట్) అద్భుత విజయాలు సాధించ బడ్డాయి. ఎక్కువ పంట నిచ్చే భూములను గూర్చి, ప్రయోగ క్షేత్రాలను గూర్చి దేశమంతటా బహుళ ప్రచారం జరిగింది. కొన్ని ప్రాంతాల్లో తోట పైరులను సంరక్షించేందుకు తీసుకునే శ్రద్ధాశక్తులతో మేలురకపు సాగు పద్ధతులు అమలుజరిగేందుకు ప్రయత్నాలు జరుగుతున్నాయి. ఈ చర్యలన్నీ వ్యవసాయ పద్ధతుల్లో మార్పును గొనిరావడంలో సజీవమైన ప్రధాన భూమిక వహించాయనే చెప్పాలి. దేశమంతటా కొత్త తరహా వ్యవసాయ పనిముట్లు తయారుచేయడం ప్రారంభించారు. అన్ని రకపు నూతన వ్యవసాయ పనిముట్లను పెద్ద ఎత్తున ఉత్పత్తిచేయ నారంభించారు.

వ్యవసాయ, పారిశ్రామిక రంగాలలో ఉత్పత్తిని పెంచడానికి తీసుకునే చర్యలను బాగా ప్రచారంలో పెట్టి వాటిని జయప్రదం చేయ గల్గడమనేది ఎలా సాధ్యమైంది? పార్టీకి, ప్రజలకు మధ్య సన్నిహిత

సంబంధం ఉండడంవల్ల, “కార్యవిధాన సంస్కరణోద్యమం” (రెస్టి ఫి కేషన్ కాంపైన్) వల్ల ప్రజలలో సోషలిస్టు చైతన్యం నానాటికి పెరుగుతూండడం వల్లనూ ఇది సాధ్యమైంది. “పార్టీ కార్యదమ్ములు నాయకత్వం వహించడం, రాజకీయాలకు ప్రత్యక్ష సారధ్యం వహించడం” అన్న సూత్రాన్ని అసంఖ్యాక ప్రజలు ఆమోదించారు. శారీరక శ్రమలోను, ప్రయోగ క్షేత్రాలను సాగుచేయడంలోను పార్టీ కార్యకర్తలు పాల్గొన్నారు. వీరు ప్రజలతో కలిసి మెలసి వుంటూ పని పాట్లకు చెందిన అన్ని స్థాయిల్లోను ప్రజలతో కలిసిమెలసి పాల్గొన్నారు. ఈ చర్యలు కార్మిక, రై తాంగానికి ఎంతో ఉత్సాహాన్ని కల్పించాయి. దాదాపు ప్రతిఒక్క పనిలోను చాందసధోరణలను మాన్పించడానికి, పని నిర్వాహణలో కమ్యూనిస్టు పద్ధతిని ప్రవేశపెట్టడానికి, జంకు గొంతు లేకుండా భావాలను ప్రకటించడానికి ఏదైనాకనిపెట్టడంగాని, సృష్టించడానికి, సోషలిస్టు దీక్షను, సహకారాన్ని వ్యాప్తి చేయడానికి అనేక రకాల చర్యలు తీసుకోవడం జరిగింది. ఉత్పత్తిని పెంపొందించడానికి, నిర్మాణ కార్యక్రమం వెల్లువను మరింత ముందుకు తీసుకుపోవడానికి ఈ చర్యలన్నీ ఎంతగానో దోహదం చేశాయి. జాతీయార్థిక రంగంలో బహుముఖాభివృద్ధికి దారితీశాయి.

దేశ సోషలిస్టు నిర్మాణ కార్యక్రమానికి సోవియట్ యూనియన్, తదితర సోషలిస్టు దేశాలు అనేకవిధాలుగా సహాయాన్ని అందించాయి. చైనా ప్రథమ పంచవర్ష ప్రణాళికా కాలంలో సోవియట్ యూనియన్ 166 ప్రధాన పరిశ్రమలకు సహాయంచేసింది. ఈ సహాయం, ఆర్థిక నిర్మాణాభివృద్ధికి ఎంతగానో తోడ్పడ్డది. తాను ఏర్పడినప్పడినుండి సోవియట్ యూనియన్ గడించిన అపార అనుభవం చైనాకు ఎంతో సహాయకారిగా వుంది. సోవియట్ అనుభవం ప్రాతిపదికగా తీసుకునే, చైనా ఆర్థిక ప్రణాళికా పథకాలన్నీ రూపొందించబడి, విజయవంతంగా అమలు జరుగుతున్నాయి.

మనం సాధించిన విజయాలు గణనీయమైనవే. అయితే 60 కోట్ల జనాభాను దృష్టిలో పెట్టుకుంటే, ఇప్పుడు సాధించిన విజయాలు, పారిశ్రామిక, వ్యావసాయ

కోత్పత్తి అభివృద్ధి స్థాయి యింకా చాల తక్కువనే చెప్పాలి. దేశ ఆర్థికాభివృద్ధి అవసరాలను, ప్రజల జీవన స్థాయిని అభివృద్ధి పరచాలంటే, చైనా ప్రజల లింకా కష్టించి పని చేయాల్సిన అవసరం వుంది. సోషలిస్టు నిర్మాణానికి పూనుకున్న తర్వాత చైనాకున్న వ్యవధి చాల కొద్ది. పైగా కమ్యూనిస్టు పార్టీ సోషలిస్టు నిర్మాణాన్ని కొనసాగించడానికి రూపొందించిన సాధారణ పంథాను అగులు జరపడం ప్రారంభమై కూడా చాల కొద్ది కాలమే అయింది. అందుచేత అనుభవం చాల తక్కువగా వుంది. మీదుమిక్కిలి పని విధానంలోగాని, నిర్వహణలో గాని సవరించుకోవలసిన తప్పులు చాలా వున్నాయి. అందుచేత నిరర్థకంగా, వినమ్రులమై గుణపాఠాలు నేర్చుకోవలసిన అవసరం వుంది ఏమాత్రం ఉదాసీన వైఖరి పనికిరాదు.

1958 లో సాధించిన విజయాలు ఆధారంగా, ఆ సంవత్సరంలో ప్రారంభమైన మార్గాన్నే నడచి ఆ రంగంలో మరింత అద్భుత విజయాలను సాధించడానికి చైనా ప్రజలు ఉద్యుక్తులు కావాలి. 1959 లో అన్ని రంగాలలోను యింకా ఎక్కువ విజయాల్ని సాధించాల్సివుంది.

*

రెండవ అధ్యాయం

ఆర్థిక రంగంలో బాధ్యతలు - ద్వితీయ ప్రణాళిక రెండవ సంవత్సరం.

సోషలిస్టు నిర్మాణానికి కమ్యూనిస్టు పార్టీ రూపొందించిన సాధారణ పంథా ననుసరించి మన ప్రజలు ద్వితీయ పంచవర్ష ప్రణాళికను అమలు జరుపుకుంటున్నారు. ఈ ప్రణాళిక రెండో సంవత్సరంలో అడుగు పెట్టింది (1959).

1958 లో జరిగిన వైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ కేంద్రకమిటీ 8 వ విస్తృత సమావేశం 1959 లో జాతీయార్థికాభివృద్ధి క్రమంలో నిర్వహించాల్సిన ప్రధాన బాధ్యతలు, విధానాన్ని గూర్చి చర్చించింది. ఇందుకు సమావేశం నాలుగు లక్ష్యాలను దేశ ప్రజలముందుంచింది : 1959 లో 1 కోటి 80 లక్షల టన్నుల ఉక్కు, 38 కోట్ల టన్నుల బొగ్గు, 1 లక్ష 5 వేల కోట్ల 'కాటేల' ధాన్యం, 10 కోట్ల 'టాన్'ల (టాన్ = .05 టన్ను) పత్తిని ఉత్పత్తి చేయాలి. ఈ సంవత్సరం మొదటి మూడు మాసాల్లోను ఈ లక్ష్యాలు, ఉత్పత్తి అవకాశాలు, నిర్మాణం ఆధారంగాను విస్తృత సమావేశం జాతీయార్థికాభివృద్ధికై 1959 ముసాయిదా ప్రణాళికను ఆమోదించింది. ఈ ముసాయిదాను ప్రభుత్వం ఆమోదించింది. ఆ తర్వాత జాతీయ ప్రజాసభ సమావేశంలో చర్చకు పెట్టబడింది. దీనిపై ప్రజాసభ నిర్ణయం తీసుకోవాల్సి వుంది. పైన పేర్కొన్న నాలుగు ప్రధాన లక్ష్యాలపై కేంద్రీకరించబడ్డ

జాతీయార్థికాభివృద్ధి ప్రణాళికను సంపూర్ణంగాను, లక్ష్యాలకుమించి అభివృద్ధి సాధించడమనేది ప్రజలముందున్న ప్రధాన కర్తవ్యం.

1959 సంవత్సర ప్రణాళిక మరింత విజయాలను సాధించాలని ఉద్దేశించబడ్డది. ముసాయిదా ప్రణాళికలో చెప్పినట్లు 1959 లో పారిశ్రామిక, వ్యవసాయకోత్పత్తి 1958 లో జరిగిన 20 వేల 500 కోట్ల యువాన్ల విలువగల ఉత్పత్తికన్న 40 శాతం పెరుగుతుంది. అంటే 28 వేల 700 కోట్ల యువాన్ల విలువ మేరకు ఉత్పత్తి జరుగుతుంది. ఈ మొత్తం విలువలో పరిశ్రమలు, చేతి వృత్తులద్వారా జరిగే ఉత్పత్తి విలువ 16 వేల, 500 కోట్ల యువాన్లు ఉంటుంది. వ్యవసాయోత్పత్తి వాటా 12 వేల 200 కోట్ల యువాన్లు వుంటుంది. 32 ప్రధాన పారిశ్రామిక సరుకుల్లోనూ 17 రకాల వస్తువుల మొత్తం ఉత్పత్తి 50 శాతం పెరుగుతుంది. ఈ సరుకులు - దుక్క ఇనుము, ఉక్కు, క్రూడ్ ఆయిల్, సల్ఫ్యూరిక్ ఏసిడ్ (గంధక ద్వితీ ఆమ్లజనిదము), రసాయనిక ఎరువు, క్రిమిసంహారక ఔషధాలు, విద్యుదుత్పాదక పరికరాలు, రైలు యింజన్లు, రవాణా వాగన్లు, ట్రాక్టర్లు, కంబైన్-హార్వెస్టర్లు, పవర్ డ్రివెన్ షెల్లర్లు, యింజన్లు, మోటార్లు, పత్తివడకే యంత్రాలు, కాగితపు పరిశ్రమకు వినయోగించే యంత్రాలు, చక్కెర శుద్ధి యంత్రాలు ఏవోకొన్ని వస్తువులు తప్ప, ప్రధాన పారిశ్రామికోత్పత్తి వస్తువులు మొత్తం 30 శాతం కంటే ఎక్కువ ఉత్పత్తి అవుతాయి. కొన్ని సరుకల ఉత్పత్తి రెట్టింపు పెరుగుతుంది. మరికొన్నింటి ఉత్పత్తి అనేక రెట్లు పెరుగుతుంది. ఉదాహరణకు 1958లో చైనా 8 లక్షల కిలోవాట్ల శక్తి మాత్రమే గల విద్యుదుత్పాదక యంత్రాలను ఉత్పత్తి చేసింది. కాని 1959 లో ఇదేరకం యంత్రాల ఉత్పాదక శక్తి 20 లక్షల 80 వేల కిలోవాట్లనుండి 30 లక్షల కిలోవాట్లకు పెంచబడుతుంది. అంటే 1958 లో పోల్చితే 250 నుండి 275 శాతం ఎక్కువ శక్తిగల యంత్రాలు ఉత్పత్తి అవుతాయిన్నమాట. ఇకపోతే, వ్యవసాయోత్పత్తి సరకులలో ప్రధానసరకుల ఉత్పత్తి 40 శాతం

పెరుగుతుంది. వీటిలో - ధాన్యం, పత్తి, జూట్, చెరకు, సుగర్ బీట్, వేరుశనగ, పండులు వగైరా చేరివున్నాయి.

పెట్టుబడి నిర్మాణం

1959 లో పెట్టుబడుల మొత్తం 2700 కోట్ల యువాన్లని ప్రభుత్వ బడ్జెట్ లో పేర్కొనబడింది. అంటే 1958 లో (2140 కోట్లు మాత్రమే) కంటే 26 శాతం ఎక్కువ. ఈ సంవత్సరం నిర్మాణంలో వున్న-ఒక ప్రమాణ స్థాయికి మించిన పరిశ్రమల సంఖ్య 1092. వీటిలో ఇనుము, ఉక్కు పరిశ్రమలు 51, నాన్-ఫెర్రస్ పరిశ్రమలు 33, యింజనీరింగ్ పరిశ్రమలు 153, పవర్ స్టేషన్లు 184, గనులు 83, నూనెగనుల నూనెశుద్ధి కర్మాగారాలు 19, రసాయనక పరిశ్రమలు 53, గృహ నిర్మాణ వస్తువుల ఫ్యాక్టరీలు 105, లఘు పరిశ్రమలు 161, నీటి పారుదల ప్రాజెక్టులు 28, 5,500 కిలోమీటర్ల పొడవుగల కొత్త రైలు మార్గాలు, డబుల్ లైన్లు, బ్రాంచి లైన్లు, స్పెషల్ లైన్లు వున్నాయి. ఈ సంవత్సరం పెట్టుకున్న మొత్తం పెట్టుబడిలో మూడింట రెండు వంతులు ఈ పరిశ్రమల్లోనే పెట్టుబడి పెట్టడం జరుగుతుంది. మిగతా పెట్టుబడిని ఒక ప్రమాణ స్థాయికి తక్కువగావున్న (బిహో నారమ్) ప్రాజెక్టులు నిర్మాణానికి వినియోగిస్తారు.

త్వరితగతిని అభివృద్ధి చెందుతున్న పారిశ్రామిక, వ్యవసాయ కోత్పత్తికి తగు రవాణా సౌకర్యాలను కలుగజేసేందుకు, పెట్టుబడి నిర్మాణానికిగాను ప్రణాళికలో 1959 సంవత్సరానికి రైల్వే రవాణా 52 కోట్ల టన్నులు వుండాలని నిర్దేశించివుంది. అంటే 1958 లో 38 కోట్ల టన్నుల రవాణా జరిగితే దీనిమీద ఈ సంవత్సరం 36 శాతం ఎక్కువ రవాణా జరుగుతుందన్నమాట. కేవలం కేంద్ర రహదార్ల మంత్రిత్వశాఖ ప్రత్యక్షంగా నిర్వహిస్తున్న పరిశ్రమలకు సంబంధించిన మొత్తం సరకుల రవాణా అనివృద్ధి 3 కోట్ల 50 లక్షల టన్నులుంటుంది. అంటే 1958 నాటికన్నా ఇది 25 శాతం ఎక్కువ. వ్యవసాయక, పారిశ్రామికోత్పత్తి రంగాలలో యికా బృహత్కర అభివృద్ధిని సాధించ

డంతో, 1959 లో చిల్లర వస్తువుల మొత్తం విలువ 6,500 కోట్ల యువాన్లు ఉంటుంది. అంటే 1958 నాటి చిల్లర వస్తువుల అమ్మకం విలువ (5,480 కోట్లు) కన్న 19 శాతం ఎక్కువ.

1959 సంవత్సరం ప్రణాళికకు పునాది - సోషలిజం నిర్మాణానికి బృహత్తరకృషి, ఉత్తమలక్ష్యాలు, త్వరితగతినీ, నాణ్యమైన ఆర్థిక ఫలితాలను సాధించడం అన్న కమ్యూనిస్టుపార్టీ, సాధారణ పంథా (జనరల్ లైను) యే.

అన్నిరంగాల అభివృద్ధిని ఒకేతరంగా కొనిరావాలన్న సూత్రంపైననే 1959 ప్రణాళిక రూపొందించబడింది. ఈ సూత్రం ప్రకారం భారీపరిశ్రమలకు అధిక తర ప్రాధాన్యత నిస్తూనే, పరిశ్రమలు, వ్యవసాయాన్ని ఒకేతరంగా సమాన ఫాయిలో అభివృద్ధిపర్చడం జరుగుతుంది. అలాగే భారీ, లఘు పరిశ్రమలు ఒకే తరంగా అభివృద్ధిచెందుతాయి. జాతీయ, స్థానిక పరిశ్రమలు పెద్ద పెద్ద పరిశ్రమలు, మధ్యరకం పరిశ్రమలు, లఘు పరిశ్రమలు ఒకేతరంగా అభివృద్ధి చెందుతాయి. ఆధునిక, స్థానిక ఉత్పత్తి పద్ధతులన్నీ ఒకేతరంగా సమానస్థాయిలో వినియోగంలోకి వస్తాయి.

దేశంలోవున్న భౌతిక, సాంకేతిక పరిస్థితులవల్ల ఏర్పడే భౌతిక అవకాశాలనేగాక దేశ ప్రజల విప్లవ చైతన్యజనితమైన శక్తినికూడా ప్రస్తుత ప్రణాళికగణనలోకి తీసుకుంది. పరిశ్రమలు వ్యవసాయానికి మధ్య, భారీ లఘుపరిశ్రమలకు మధ్య, ఉత్పత్తికి రవాణాకుమధ్య నుండల్సిన సమన్వయంయొక్క అవసరాన్ని గణన లోకి తీసుకొంది. నిర్మాణరంగంలో ప్రధాన విషయాలకు ప్రాధాన్యత నివ్వాలన్న సూత్రానికి ప్రణాళిక అధికతర ప్రాముఖ్యత నిస్తోంది. ఈ సందర్భంలో అది భారీ పరిశ్రమలకు ప్రధానంగా ముడి సరుకులు, తదితరవస్తువులు తయారుచేసే పరిశ్రమలకే ఎక్కువ ప్రాధాన్యతనిస్తోంది. వీటిలో ఉక్కు పరిశ్రమలను కీలకమైన 'లింకు'గా గుర్తిస్తుంది. పారిశ్రామిక రంగంలో 1 కోటి 80 లక్షలటన్నుల ఉక్కును ఉత్పత్తి చేయడ మనేది ప్రధాన సమస్య. ఈ లక్ష్యాన్ని చేరుకునేందుకుగాను ప్రణాళిక - దుక్క ఇనుము, బొగ్గు, విద్యుచ్ఛక్తి ఉత్పత్తి లక్ష్యాలను, రవాణా,

యింజనీరింగ్ పరిశ్రమల ఉత్పత్తి లక్ష్యాలను సాధ్యమైనంతవరకు పెంచింది. ఉక్కు సరుకులు, రాగి, అల్యూమినియం, సల్ఫ్యూరిక్ ఆసిడ్ (గంధక ద్వి ఆమ్లజనితం) విద్యుచ్ఛక్తి ఉత్పత్తి రేటును పెంచాలని నిర్ణయించారు. భారీ, లఘు పరిశ్రమల అభివృద్ధిని ఏకముఖంగా సాగించాల్సిన అవసరం దృష్ట్యా, 1959 లో భారీ పరిశ్రమల నుండి తయారయే సరుకుల ఉత్పత్తి 46 శాతమూ, వినిమయ సరుకుల ఉత్పత్తి 34 శాతమూ పెంచాలని ప్రణాళిక లక్ష్యం. దైనందిన జీవితంలో ప్రజావుసర వస్తువులైన కొన్ని పారిశ్రామిక సరుకుల ఉత్పత్తిని, ప్రధానంగా గతంలో తగినంతగా లభ్యంగాని సరుకుల ఉత్పత్తిని హెచ్చించాలని కూడా నిర్దేశించబడింది. అలాగా వ్యవసాయ, పారిశ్రామిక రంగాలను ఏకముఖంగా అభివృద్ధిచేయాల్సిన దృష్ట్యా 1959 లో ప్రాథమిక, చేతి పరిశ్రమల ఉత్పత్తి సరుకుల మొత్తం విలువ 1958 నాటి ఉత్పత్తి విలువకన్న 1959 లో 41 శాతం పెరుగుతుంది. ఇదే సమయంలో వ్యవసాయోత్పత్తి సరుకుల మొత్తం విలువ 1959 లో 1958 నాటికన్న 39 శాతం ఎక్కువవుతుంది. వ్యవసాయక, పశువుల నుండి లభించే సరుకుల ఉత్పత్తిలో వచ్చిన అభివృద్ధిని లఘు పరిశ్రమల అభివృద్ధిని, ప్రజల జీవన సమానంతో జోడించడంకోసం - 1959లో చెరకు, పండులు, పశువులు, గుర్రాల, రేప్సీడ్ ఉత్పత్తి స్థాయి పెంచబడుతుందని ప్రణాళిక స్పష్టం చేస్తోంది. ఇదే సమయంలో ధాన్యం, పత్తి పంటలలో బ్రహ్మాండమైన ఉత్పత్తి సాధించబడుతుంది. అలాగే వ్యవసాయాభివృద్ధి నాగడానికి పారిశ్రామిక అభివృద్ధిగూడ త్వరిత గతిని కొనిరాబడుతుంది. ఫలితంగా వ్యవసాయాభివృద్ధికి అవసరమైన ఇరిగేషన్, మురుగునీటి పారుదలకు వినియోగించే యంత్రాలు, ట్రాక్టర్లు, కోత యంత్రాలు, విద్యుచ్ఛక్తితో నడచే షెల్లర్లు, రసాయన ఎరువులు, పంట తెగుళ్ళను నివారించే మందులను పరిశ్రమలు సస్థాయి చేస్తాయి.

చైనా జాతీయ ఆర్థికాభివృద్ధికై రూపొందిన 1959 బృహత్తర ప్రణాళికను పూర్తిగా అమలు జరుపడం ద్వారా దేశంలో సోషలిజం

నిర్మాణానికి తగిన భౌతిక పునాదిని మరింత పటిష్టవంతం కాగలదు. తద్వారా పరిశ్రమలలోను, వ్యవసాయరంగంలోను మున్నందు యిప్పటికంటే ఎక్కువ యాంత్రీకరణ పద్ధతులు అమలు జరుగడానికి మంచి అవకాశాలు లభిస్తాయి. దీనితో అనుకున్న లక్ష్యాలను మించి సాధించడమూ, వ్యవసాయ అభివృద్ధికి సంబంధించిన జాతీయ కార్యక్రమంలో నిర్దేశించిన ధాన్యం, పత్తి ఉత్పత్తి లక్ష్యాలనుమించి అమలు జరుపడమూ సాధ్యపడుతుంది. తద్వారా ప్రజల భౌతిక జీవన ప్రమాణంలో మరింత పెరుగుదల వస్తుంది.

1958 లక్ష్యాలతో పోల్చితే, 1959 ప్రణాళిక కాలానికి అనేక సరుకుల ఉత్పత్తి లక్ష్యాలకు సంబంధించి నిర్దేశించిన ఉత్పత్తిశాతం ఎక్కువ. ప్రధానంగా విద్యుచ్ఛక్తి, సల్ఫ్యూరిక్ ఏసిడ్, రసాయిని ఎరువులు, రవాణా వాగన్లు, పత్తియంత్రాలు, నూలు, బట్టలు, కాగితం శాకత్తెలు, పంచదార మొదలైన పారిశ్రామిక సరుకులు, వ్యవసాయ సరుకులైన జూట్, చెరకు, రేప్ సీడ్, పశువులు, పందులు వగైరాల విషయంలోను ఈ ఉత్పత్తిశాతం గత సంవత్సరంకంటే ఎక్కువగా వుంటుంది. మరికొన్ని సరుకులున్నాయి. 1959 లోపటిఉత్పత్తి శాతం 1958 లో సాధించిన ఉత్పత్తికన్న తక్కువవుతుంది. అయితే మొత్తం ఉత్పత్తిరూపంలో చూస్తే 1958 నాటికన్నా అభివృద్ధి ఉంటుంది. ఉదాహరణకు 1957 లో ఉక్కు ఉత్పత్తికన్నా 1958 లో ఉత్పత్తి 107 శాతం పెరిగింది. అంటే 1957 నాటికన్నా 50 లక్షల 73 వేల టన్నులు ఎక్కువన్నమాట. అలాగే 1958 తో పోల్చితే 1959 లో ప్రణాళికా లక్ష్యం 65 శాతం ఎక్కువ ఉక్కు ఉత్పత్తి కావాలని. కాని పూర్తిలెక్కల్లో చెప్పాలంటే ప్రణాళికా బద్ధమైన ఉత్పత్తి పెరుగుదల 60 లక్షల 92 వేల టన్నులుంటుంది. ఈ మొత్తం పారిశ్రామిక, వ్యవసాయకోత్పత్తి మొత్తం విలువకుకూడా వర్తిస్తుంది. ఈ విలువ 1957 తో పోల్చితే 1958 లో 65 శాతం పెరిగింది. అంటే 8,090 కోట్ల యువాన్లు ఎక్కువ. 1959 లో ఈ విలువ మొత్తం 1958 నాటికన్నా 40 శాతం పెరుగుతుంది. కాని పూర్తి

అంకెల్లో చెప్పాలంటే 1959 లో ఈ విలువ పెరుగుదల 8,200 కోట్ల యువాన్లు ఉంటుంది. కాబట్టి, అభివృద్ధి రేటు (స్థాయి)ను కేవలం నూటికి యింత అని శాతంలో లెక్కగట్టటమే గాకుండా, యిదే సమయంలో పూర్తి అంకెల్లో కూడా లెక్కకట్టాలి. అందుచేత పారిశ్రామిక వ్యవసాయకోత్పత్తి మొత్తం విలువ అభివృద్ధి శాతాన్ని, అలాగే ప్రతి సరుకుయొక్క ఉత్పత్తిశాతం పెరుగుదల సంవత్సర సంవత్సరానికి ఎక్కువయేటట్లు లెక్కకట్టడం సాధ్యంగాని పని.

అంతేగాదు, పై రంగాలలో బ్రహ్మాండమైన అభివృద్ధి జరుగుతున్న కాలంలోకూడా కొన్ని రకాల పారిశ్రామిక వ్యవసాయ సరుకులు, ముఖ్యంగా కొన్ని రకాల వ్యవసాయ సరుకుల ఉత్పత్తి అభివృద్ధి ఒక సంవత్సరంలో అంతకు క్రితం సంవత్సరంకన్న తక్కువకావచ్చు. 1959 సంవత్సరం ప్రణాళిక, దేశంలో ధాన్యం ఉత్పత్తి 40 శాతం ఎక్కువ కావాలని నిర్దేశిస్తోంది. వాస్తవానికిది చాల ఎక్కువ శాతమనే చెప్పాలి. ఇంతటి అభివృద్ధి అనేది సామాన్యంగా చరిత్రలో ఎప్పుడోగాని వుండదు. ఈ సందర్భంలో ఒక విషయాన్ని గమనించాలి. ధాన్యం ఉత్పత్తిలో వచ్చే అభివృద్ధి చాలవరకు ప్రకృతి పరిస్థితులపై ఆధారపడి వుంటుంది. అటువంటప్పుడు సంవత్సర సంవత్సరానికి ఉత్పత్తిని రెట్టింపు చేయడంగాని లేదా 1958 లో సాధించిన బృహత్తర అభివృద్ధిని అదే స్థాయిలో ఎప్పుడూ పెంచుకుంటూ పోవడంగాని అసాధ్యం.

ఒకోసమయంలో కొద్దిపాటి వ్యవసాయ యంత్రాలు, కొద్దిపాటి రసాయనిక ఎరువులు మాత్రమే లభించినప్పుడు, ఏడాదికి 10, 20 శాతం మధ్య అభివృద్ధివున్నా అదే గొప్ప అభివృద్ధి అని చెప్పకోవాలి. 1959 లో ధాన్యం మొత్తం ఉత్పత్తి 30 వేల కోట్ల కాటీలు వుంటుంది. ఇది చాలపెద్ద సంఖ్య అనే చెప్పాలి. విముక్తికిముందు 1936 సంవత్సర కాలంలో దేశంలో జరిగిన మొత్తం ధాన్యం ఉత్పత్తి 27 వేల 74 కోట్ల కాటీలకన్నా మించలేదు. దేశవిముక్తి అనంతరం 1952 వ సంవత్స

రంలో చైనా ఆర్థికరంగం పుంజుకున్నప్పుడు కూడా మొత్తం ధాన్యోత్పత్తి 30,880 కోట్ల కాటీలకన్నా మించలేదు. ప్రథమ పంచవర్ష ప్రణాళికా కాలంలో అనుసరించిన పద్ధతులూ, చేసినకృషివల్లా ధాన్యోత్పత్తి 1957 లో 37,000 కోట్ల కాటీలకు చేరుకుంది. ప్రస్తుతం 1958 లో సాధించిన 38,000 కోట్ల కాటీల ఉత్పత్తి పెరుగుదల ఆధారంగా మరో 30 వేల కోట్ల కాటీలు ఎక్కువ ఉత్పత్తి చేయాలని అంచనా. బ్రహ్మాండమైన అభివృద్ధిని కొనిరావడానికి రూపొందించబడ్డ ఈపథకం, ఎంతో బృహత్తర కృషికి పూనుకుంటేనే గాని నెరవేర్చడం సాధ్యంకాదు. (పైన వివరించిన ధాన్యోత్పత్తి లెక్కల్లో సోయాచిక్కుశృ ఉత్పత్తిని చేర్చలేదన్న విషయాన్ని ప్రతినిధులు గమనించాలి).

“1959లో ఈ పెద్ద ప్రణాళికను పూర్తిగా నెరవేర్చాలంటే, జాతి జాతి అంతా కర్తవ్యోన్ముఖులు కావాలి. నడుం బిగించాలి. కష్టించి పని చేయాలి. ఎదుర్కొంటున్న కష్టాలను చిరునగువుతో గట్టిగా ఎదుర్కోండి నిల్వాలి. భారీఎత్తున జరిగే జాతీయ ఆర్థికాభివృద్ధి క్రమంలో ఏ కష్టాలనూ ఎదుర్కోకుండా వుండడం అసంభవమైన విషయం. పైగా ఆర్థికంగా బడుగుస్థితిలోవున్న మన దేశంలాంటి దేశం ఈ కష్టాల్ని ఎదుర్కోకతప్పదు. ప్రస్తుతకాలంలో విద్యుచ్ఛక్తి, రవాణాసౌకర్యాలు లాంటి ప్రధానవిషయాలు జరిగే అభివృద్ధి దేశ ఆర్థికాభివృద్ధి అవసరాలకు తగినంతగా వుండడంలేదు. ఈ విషయంలో యిప్పటికప్పుడే ఏదో గొప్పమార్పును త్వరితగతిని తీసుకురావడమూ సాధ్యంకాని పని. ఇది నేడు ప్రభుత్వం ఎదుర్కొంటున్న క్లిష్టమైన ప్రధాన సమస్య. వీటికి తోడు వ్యవసాయోత్పత్తిని దెబ్బతీసే ప్రకృతి వైపరీత్యాలు సహితం ఎదుర్కొంటూ వుండడంకద్దు. ఇవి మహమ్మారిలా అవుపించవచ్చు. అయినా ఈ కష్టాలన్నింటిని ఎదుర్కోవడానికి ప్రజలు స్థిర చిత్తంతో పూనుకోవాలి. తమకు సాధ్యమైన పద్ధతులన్నింటిద్వారాను వాటిని ఎదుర్కోవడానికి సిద్ధంకావాలి. వీటిని అధిగమించిపోడానికి అంతా సిద్ధమైతే, విజయపరంపరను సాధించడంలో ప్రజల్ని అడ్డుకునే శక్తి ఏదీ లేదు.

1959 ప్రణాళికా లక్ష్యాలను పూర్తిగా నెరవేర్చేందుకు తగ్గ అనేక అనుకూల పరిస్థితులున్నాయి. 1958 లో వచ్చిన బ్రహ్మాండ మైన అభివృద్ధి యింకా మరింత అభివృద్ధి గాంచేందుకు తగ్గ పునాది ఏర్పరిచింది. 1958 నాటికన్నా మరింత గట్టిభౌతికమైన, సాంకేతిక పునాది నేడు ఏర్పడింది. నూతనంగా ప్రజా కమ్యూన్లు ఏర్పడ్డాయి. ఇవి ఉత్పత్తి శక్తుల అభివృద్ధికి ఎంతగానో దోహదం చేస్తాయి. 1958 లో అన్ని రంగాలలోను సాధించిన విజయాల ఫలితంగా, 60 కోట్ల చైనా ప్రజలలో గొప్ప నమ్మకమూ, విశ్వాసమూ, శక్తి ప్రపత్తులూ ఏర్పడ్డాయి. మరింత అనుభవం గడించారు. కొత్త పద్ధతుల్ని నేర్చుకున్నారు. 1958 లో జరిగిన ఆచరణ ప్రాతిపదికగా, ఇప్పుడిప్పుడే ఎక్కువ సంఖ్యలో వస్తున్న కార్యకర్తలు, ప్రజలు-సోషలిస్టు నిర్మాణానికై పార్టీ రూపొందించిన సాధారణ పంథాను అవగతం చేసుకున్నారు. అన్ని రంగాలు ఏకముఖంగా సర్వతోముఖాభివృద్ధి చెందాలన్న సూత్రాన్ని అవగాహన చేసుకున్నారు. చైనా జాతీయాభివృద్ధికి అనుకూలంగావున్న పరిస్థితులివే.

అందుచేత 1959 ప్రణాళికను విజయవంతంగా నెరవేర్చాలంటే ఏ దృక్పథాన్ని అనుసరించాల్సి వుంటుందనేది ఒక సమస్య. ప్రస్తుతం కేంద్ర నాయకత్వాన్ని పటిష్ఠవంతంచేయడం, సర్వసన్నాహాలు చేసుకోవడం, నిర్మాణకార్యక్రమంపై ఎక్కువ దృష్టిని సారించడం, నిర్దిష్టమైన చర్యలు తీసుకోవడం ఆర్థికరంగాలన్నింటిలోను ప్రజోద్యమాన్ని గట్టిగా అభివృద్ధిచేయడం శేడంతో ప్రధానమైన సమస్య.

పారిశ్రామిక రంగానికి సంబంధించినంతవరకు కేంద్ర నాయకత్వాన్ని పటిష్ఠవంతంచేయడం ప్రధానావసరం. ఫలితంగా కేంద్ర అధికార వనర్లను స్థానికంగా అధికారుల శక్తిసామర్థ్యాలద్వారా లభ్యమయే వనర్లను జోడించడానికి, రాష్ట్రాలలో లభించే వనర్లను మానవ బలగంతోను జోడించడానికి పూర్తి అవకాశం లభిస్తుంది. దేశం సమైక్యంగా రూపొందించుకున్న ప్రణాళికను దృష్టిలో పెట్టుకొని దాని విజయానికి సర్వసన్నాహాలు చేయడమూ అవసరం. అందుచేత ప్రప్రథమంగా దేశ ప్రధాన పరిశ్రమల అవసరాలను ఆదుకోవలసిన

అవసరం వుంది. ఆవిధంగా ప్రణాళికలో నిర్వచించిన లక్ష్యాలను పూర్తిగా సాధించడమూ అవసరమైఉంది.

సోషలిస్టు విప్లవం విజయవంతం కావడంవల్ల, సోషలిస్టు నిర్మాణానికై పార్టీ రూపొందించిన సాధారణ పంథాయొచ్చిన ఊపువల్ల ప్రజా కమ్యూన్ల విజయం, కార్యకర్తలు, దేశప్రజలూ ప్రధానంగా ప్రతీరంగంలోను నిర్మాణం మీదనే ఆధారపడి కార్యక్రమంలో మునిగివున్నవాడూ కనబరిచిన చొరవ — ఉచ్చస్థితికి చేరుకున్నాయి. ఈనాడు దేశప్రజలంతా తమ అవసరాలను తీర్చే పరిశ్రమలు త్వరితగతిని అభివృద్ధి చెందాలని కోరుకుంటున్నారు. ప్రజలిటువంటి కోర్కెను వెలిబుచ్చడం సహజమే మరి. అంటే ఈ కోర్కెలు దేశ సంపదను, ఐశ్వర్యాభివృద్ధిని ప్రతిబింబిస్తూన్నయన్నమాట. అయితే ప్రణాళిక అనేది భౌతికంగా లభ్యమయే అవకాశంమీద ఆధారపడివుండాలి. మనదేశ భౌతిక, సాంకేతిక పునాది యింకాబలహీనం

గానేవున్నదనిచెప్పాలి. దేశానికి ప్రస్తుతమున్న భౌతిక, ఆర్థిక, అంగబలం మొదలైన వనర్లు కొన్ని ప్రధాన పరిశ్రమల అవసరాలను మాత్రమే తీర్చగల పరిస్థితిలో వున్నాయి. అయితే తదితర పరిశ్రమలు, యంత్ర నిర్మాణ కార్యకలాపాల అవసరాలను అంత సంతృప్తికరంగా తీర్చలేవు. ఈ వైవిధ్యానాన్ని తొలగించాలంటే ఏమిచెయ్యాలి? ప్రధాన పరిశ్రమలేవో వాటిని ముందుగా తలపెట్టి, వాటినిర్మాణం పూర్తిచేసుకోవడం ప్రథమకర్తవ్యంగా వుండాలి. ఈ సూత్రం ఆధారంగానే పారిశ్రామికోత్పత్తి, పరిశ్రమల నిర్మాణానికి సంబంధించిన 1959 ప్రణాళికను రూపొందించడం జరిగింది. ప్రణాళికా నిర్వహణలోకూడా ఇదేసూత్రాన్ని అమలుజరిపేలా చూడాలి. ఉత్పత్తి, పెట్టుబడి నిర్మాణానికి సంబంధించిన పరిశ్రమలు, ప్రధానసరుకులు, పరికరాల పంపిణీ, కేటాయింపు విషయంలోను, పరిశ్రమల్లో నిర్వహణబృందాన్ని, కార్మికులను పెంచడం, బదిలీచేయడం విషయంలోను, శ్రమ, వేతనపద్ధతుల్లో మార్పులు, సాంకేతిక శక్తుల అభివృద్ధి విషయంలోను పునః

పరిశీలన అనేది - పూర్తిగా కేంద్ర, రాష్ట్ర, మునిసిపల్, స్వపరిపాలిత ప్రాంతాల అధికారుల సంపూర్ణ ఆధిపత్యానికి సంబంధించిన సమస్యగా వుండాలి. నిర్దిష్టమైన ఉత్పత్తి, నిర్మాణవిషయాలకు సంబంధించినంత వరకు పైననుండి క్రిందిస్థాయివరకు ప్రాధాన్యానికి సంబంధించి 'లిస్టు' నొకదానిని తయారుచేసుకోవాలి. ఈ సందర్భంలో ఆయా పరిశ్రమల ప్రాధాన్యత, వాటిని త్వరగా నెలకొల్పాసిన అవసరం వుందా, లేదా అన్నవిషయాన్ని, సాధనసంపత్తి తదితర పరికరాలు లభ్యమవుతాయో అవో మున్నగు విషయాల్ని దృష్టిలో వుంచుకోవాలి. ఉదాహరణకు కొన్ని సమస్యల్ని పరిశీలిద్దాం : ప్రస్తుతం యింజనీరింగ్ పరిశ్రమను ఎదుర్కొంటున్న ప్రధాన సమస్య - మైనింగ్, కోకింగ్, స్టీల్ రోలింగ్, విద్యుచ్ఛక్తి, ఇరిగేషన్ యంత్ర పనిముట్లను త్వరితగతిని ఉత్పత్తిచేయడం. అలాగే ప్రణాళికలో నిర్దేశించిన రైలు యింజన్లు, రోలింగ్ మిషన్లను ఉత్పత్తిచేయడం. ఇటువంటి పరికరాలన్నింటిని ఉత్పత్తిచేయడానికి ఆవసరమైన వివిధరకాల నమూనాలను, పద్ధతులను పరిశ్రమలో ఒక ప్రణాళికను రూపొందించుకోవాల్సిన అవసరం వుంది. ఫలితంగా ప్రధానపరిశ్రమల ఉత్పత్తి, నిర్మాణావసరాలు త్వరలో తీరడానికి అవకాశం వుంది. అలాగే ఈ పరిశ్రమలకు కావాల్సిన వివిధరకాల నమూనాలను తయారుచేయడం కూడా సాధ్యమవుతుంది.

ఇక పోతే నిర్మాణ (ఆర్ట్ నైజేషన్) పనిలో నాయకత్వాన్ని పటిష్ఠవంతం చేయడం ఎంతో అవసరం. తద్వారా ఉత్పత్తి రంగాలలోని వివిధశాఖలపై అజమాయిషీ పకడ్బందీగా వుండాలి. ఆవిధంగా 1959 ప్రణాళికా లక్ష్యాలను అనుకున్నవిధంగా సమధికాత్సాహంతో నెరవేర్చడం సాధ్యమవుతుంది. పోతే ప్రధానసరుకుల, నిర్మాణంలోవున్న ప్రాజెక్టు అవసరాలను గూర్చి - ఎప్పుడెంత పని జరగాలో పదిరోజుల కొకసారి, నెలా, మూడు నెలల కొకసారి ప్రణాళికను తయారుచేసుకోవడం అవసరం. అలాగే కేంద్రప్రభుత్వ, రాష్ట్ర, మునిసిపల్, స్వపరిపాలిత ప్రాంతాల స్థాయిలో వర్కుషాపులు పరి

శ్రమల నిర్మాణం జరుగుతున్న ప్రదేశాలను వ్యక్తిగతంగా సందర్శించి, పనిఅభివృద్ధి, నాణ్యతను పరిశీలించి ప్రణాళికా లక్ష్యాలు సక్రమంగా నెరవేరేలా చూడానికి ఇన్స్పెక్టర్లను నియమించాలి. ఈ బాధ్యతను ఆయా స్థాయిలలో వున్న ప్రధాన పరిపాలనా శాఖలే నిర్వహించాలి.

‘పనిలో ప్రజా పంథా’ను అంశే, కేంద్రీకృత నాయకత్వాన్ని బ్రహ్మాండమైన ప్రజా ఉద్యమంతో జోడించి అనుసరించడం ద్వారా పారిశ్రామిక ప్రణాళికా లక్ష్యాలను నెరవేర్చడం అనేది ప్రణాళిక విజయవంతం కావడానికి మొట్టమొదటి గ్యారంటీ. ఇది గడిచిన సంవత్సరాలలోను ప్రధానంగా 1958 లో గడించిన అనుభవంవల్లనూ స్పష్టమైంది. ప్రతి పరిశ్రమలోను ఆ పరిశ్రమకు చెందిన పార్టీ కమిటీ నాయకత్వం క్రిందనే ఒక డైరెక్టర్ ను నియమించడం జరుగుతుంది. ఈ డైరెక్టర్ ఆ పరిశ్రమ పూర్తిబాధ్యత లన్నింటిని నిర్వహిస్తూ వుంటాడు. ఈ పద్ధతిని అన్ని పారిశ్రామిక సంస్థలు అనుసరించడం అవసరం.

ఇంతకూ మనం కోరే కేంద్రీకృత నాయకత్వం అనేది ప్రజా స్వామ్య సూత్రాలపై ఆధారపడి వుంటుంది. కేంద్రీకృత నాయకత్వం అనేది ప్రజాసమీకరణను ఆటంకపరచేదిగా వుండకూడదు. ప్రజా సమీకరణకు అది శాయశక్తులా దోహదం చేయాలి.

ఆయా శాఖల్లోని పరిపాలనా సిబ్బందిని చురుకుగా నడపగలగాలి. ప్రణాళిక లక్ష్యాలను గూర్చి “సిబ్బంది, కార్మికుల ప్రతినిధులతో కూడిన” సమావేశాల్ని ఏర్పరచి చర్చలు జరిపించాలి. ఇలాంటివి యితరత్రా మరికొన్ని సమావేశాల్ని ఏర్పాటు చేయాలి. ఫలితంగా ప్రణాళిక లక్ష్యాలను నెరవేర్చే విషయమై, లక్ష్యాలకు మించిన అభివృద్ధిని సాధించే విషయమై కార్మికులు, సిబ్బంది ఒకరి అభిప్రాయాన్ని ఒకరు అరమకలు లేకుండా తెలుపుకోవడానికి, చర్చించుకోవడానికి అవకాశం కలుగుతుంది. ఈ సందర్భంలో క్రింది పార్టీ యూనిట్లనుండి కార్యకర్తలను, ప్రజల్లో చురుకైనవారి సందరినీ ఆహ్వానించి పరిశ్రమల్లో ఏర్పాటు చేసే ప్రధాన సమావేశాలన్నింటిలోను పాల్గొనేటట్లు చేయాలి.

ఈ సమావేశాల్లో ఏదైనా ఒక ప్రధాన నిర్ణయం తీసుకోబడితే వారి అభిప్రాయాలన్నింటిని ప్రచారం చేయాల్సిన అవసరం కూడా

వుంది. అలాగే పార్టీ కార్యకర్తలు శారీరక శ్రమలో పాల్గొనాలి. ఆయూరంగాలలో నాయకత్వం వహించి నడుపుతున్నవారికి, సాంకేతిక నిపుణులు, కార్మికులకు మధ్య సన్నిహిత సంబంధాలుండాలి.

ల ఘు ప రి శ్ర మ ల అ భి వృ ధి స మ స్య

ఇంతకుముందు లఘు పరిశ్రమల నిర్మాణానికి, స్థానిక పద్ధతుల ద్వారా ఉత్పత్తిని అభివృద్ధి చేయడానికి ప్రారంభమైన ప్రజోద్యమం యికముందుకూడ నెనుకటివలెనే అభివృద్ధి గావాలి. స్థానిక పద్ధతుల నవలంబించి నడుపుతున్న లఘు పరిశ్రమలు ఈ సంవత్సరం పారిశ్రామికోత్పత్తిలో కూడా ప్రధాన పాత్ర వహించనున్నాయి. ఈ పరిశ్రమలు (మైనింగ్, రాగిని కరగించడం, భవన నిర్మాణ పరికరాలు వగైరా తయారుచేసే పరిశ్రమలు) సాంకేతికంగా అభివృద్ధి నొందినతరువాత, ఇనుము, ఉక్కు ఉత్పత్తి చేయడంలో కూడా ప్రధాన పాత్ర వహించనున్నాయి. స్థానిక పద్ధతుల ద్వారా ఉత్పత్తి అవుతున్న కొన్ని రకాల ఇనుము, ఉక్కు సరుకు తదితర వస్తువుల నాణ్యం అంతగా లేకపోయినా, వీటి ఉత్పత్తి ఖర్చులు కొంత ఎక్కువగా వున్నప్పటికీ, దేశ తక్షణావసరాలిని ఇవి ఆదుకొంటున్నాయనే చెప్పాలి. కాబట్టి, లఘు పరిశ్రమల పాత్రను, స్థానిక పద్ధతుల అవసరాలిని తక్కువ అంచనా వేయకూడదు. అలాచేస్తే తప్పుటడుగు వేయడం ఖాయం.

ఈ లఘు పరిశ్రమల్లోకి నెమ్మదిగా కొన్ని రకాల ఆధునిక సాంకేతిక పద్ధతుల్ని ప్రవేశపెట్టినట్లయితే, ఈ పరిశ్రమలద్వారా స్థానికంగా జరిగే ఉత్పత్తి ఆధునిక ఉత్పత్తిస్థాయి అందుకోగలుగుతుంది ఇది అత్యంత ప్రధాన సమస్య.

ఇక పనిపద్ధతులు. వీనిలోకూడ 'ప్రజా పంథా'ను అనుసరించి పారిశ్రామిక, వ్యవసాయక రంగాలలో 1959 ప్రణాళిక లక్ష్యాలను బ్రహ్మాండమైన ప్రజా ఉద్యమం ద్వారా నెరవేర్చడం మరో బృహత్తర కార్యక్రమం.

గత సంవత్సరం వ్యవసాయక రంగంలో రై తాంగం ఎంతగానో కష్టించి పనిచేసింది. ఇది ఈ సంవత్సరం కూడ ఎంతో అవసరం. ప్రజలను పెద్దఎత్తున సమీకరించాలి. ఎక్కువ ఎకరాలలో మునుపటి కన్న యింకా ఎక్కువ పంటలను పండించడానికి ఉద్యమాన్ని నడపాలి. ప్రజాకమ్యూన్స్ లోను, కౌంటీ (మన తాలూకాల లాంటివి సం॥)ల లోని పార్టీ కార్యకర్తలంతా పొలాల్లోకి పోయి పనిచేయ సిద్ధపడాలి. కమ్యూన్ సభ్యులతో కలసిమెలసి వుండాలి.

గత సంవత్సరం వ్యవసాయ రంగంలో సాధించిన విజయాలు ఉత్పత్తిని ఎక్కువ చేయడానికి అవసరమైన ఎనిమిది రకాల సాంకేతిక పద్ధతుల విషయమై అపారమైన అనుభవాన్ని సంపాదించి పెట్టాయి. ఆ ఎనిమిది రకాల పద్ధతులుయివి : భూసార అభివృద్ధి, ఎరువుల వాడకం, నీటి పారుదల సౌకర్యం, మేలురకం విత్తనాల ఎన్నిక; వత్తుగా నాట్లు వేయడం; తెగుళ్ళ నివారణ, ఫీల్డు మేనేజిమెంటు, కొత్తరకం వ్యవసాయ పనిముట్లు. దీన్నిబట్టి, వివిధరకాల ప్రకృతి పరిస్థితుల్లో, వివిధ రకాల పంటలకు వివిధ పద్ధతుల్ని అనుసరించాలనేది అనుభవం చెపుతోంది. ఈ పద్ధతులను ఆయా పరిస్థితులనుబట్టి అనుసరించాలిగాని ప్రతీచోటా వీటినే అనుసరించడం తగదు.

వ్యవసాయంలో యాంత్రీకరణ పద్ధతులు

వ్యవసాయంలో యాంత్రీకరణ పద్ధతులను ప్రవేశపెట్టేముందు వ్యవసాయోత్పత్తి విజయాలను సాధించడానికి ఎంతో మానవ బలగం అవసరం. ప్రజా కమ్యూన్లు, సమిష్టి భోజనశాలలు, నర్సరీలు ఏర్పడ్డంతో వేలాది మహిళలకు కేవలం 'వంటింటి చాకిరీ' తప్పింది. అయినా ఉత్పత్తికి సంబంధించిన పనిపాట్లు ఎక్కువవడంతో గ్రామీణ ప్రాంతాలలో యింకా మానవబలగం తక్కువగానే వుంది. సస్తత పరిస్థితుల్లో వ్యవసాయ రంగంలో పనిచేస్తున్నవారు (వ్యవసాయం, అడవులు, పశువుల పెంపకం, మత్స్య పరిశ్రమ యితరత్రా ఉపవృత్తులలో) గ్రామీణ ప్రాంతాలలో లభ్యమయే మానవబలగంలో 80

శాతంకంటే తక్కువవుంటే లాభంలేదు. ఈ విషయంలో గ్రామీణ ప్రాంతాల అవసరాల్ని తీర్చాలంటే, పట్టణ ప్రాంతాలలో వున్న ఫ్యాక్టరీలు, గనులు కొంతకాలంపాటన్నా గ్రామీణ ప్రాంతాల నుండి కార్మికుల్ని రిక్రూట్ చేయకుండా వుండాలి. తమకున్న అదనపు కార్మికుల నందరినీ ఈ సంస్థలు తిరిగి వారే ప్రాంతాలనుండి వచ్చారో అక్కడికి పంపడం అవసరం.

ప్రజా కమ్యూన్లలో నియమింపబడ్డ అదనపు పాలనాసిబ్బందిని, తదితర ఉద్యోగుల సంఖ్యను తగ్గించాలి.

గ్రామీణ ప్రాంతాలలో మానవ బలగం సమస్యను పరిష్కరించాలంటే, వ్యవసాయంలో శ్రామిక ఉత్పాదకశక్తిని పెంచడమూ, నెమ్మదిగా సాంకేతిక పద్ధతులను ప్రవేశపెట్టడమూ, వ్యవసాయ పని ముట్ల స్థానే నెమ్మది నెమ్మదిగా యంత్రాలను ప్రవేశపెట్టడమూ మొట్టమొదటి మార్గం.

ప్రజా కమ్యూన్లంటినీ సంఘటిత పర్చడం వ్యవసాయోత్పత్తిని పెంచడానికి ప్రధాన అవసరాలలో ఒకటి. చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ రివ కేంద్రకమిటీ విస్తృత సమావేశం-ప్రస్తుత దశలో ప్రజా కమ్యూన్లలో “సోషలిస్టు సమిష్టి యాజమాన్యం” యొక్క స్వభావాన్ని గూర్చి సరైన అవగాహన ఏర్పరచుకోవడానికి పార్టీ కార్యకర్తలకు, ప్రజలకు అవకాశాన్ని కలిగించింది. అలాగే ప్రజా కమ్యూన్ల అవసరాల్ని గుర్తించేటట్లు చేసింది.

గత కొద్ది నెలలుగా ప్రజా కమ్యూన్లలో జరుగుతున్న అజమాయషీ పద్ధతులవల్ల పరిపాలనా విధానం పటిష్టవంతమైంది. కార్యకర్తల పని విధానంలో తగు అభివృద్ధి కనబడింది. సుదూర భవిష్యత్తులో దేశంలోని ప్రతిఒక్క “ప్రజా కమ్యూన్ల సిబ్బంది, కమ్యూన్ పనివారల ప్రతినిధులతో” సమావేశాల్ని ఏర్పాటుచేయాలి. కమ్యూన్ల అజమాయషీ వ్యవహారాలను గూర్చి, ఎంత ఉత్పత్తి జరిగిందీ మున్నగు విషయాలపై ఈ సమావేశాలు చర్చలు జరిపి మున్ముందు తీసుకోవాల్సిన కార్యక్రమాన్ని రూపొందిస్తాయి.

రవాణా విషయంలో కూడా 1959 ప్రణాళిక లక్ష్యాలను నెరవేర్చడానికి ప్రధానంగా రైల్వే రవాణా లక్ష్యాలను నెరవేర్చాలంటే, ట్రాన్స్ పోర్టు రంగంలో నిర్మాణ పనిని పటిష్టంచేసి, ప్రస్తుత మున్న రవాణా వనర్లన్నింటిని పూర్తి వినియోగంలోకి తేవడం అవసరం. అదే సమయంలో ఇందుకు సంబంధించి ప్రణాళికలో నిర్దేశించిన పెట్టుబడి లక్ష్యాలను గూడా నెరవేర్చాల్సి వుంది.

ప్రధాన సరుకుల సరఫరా, మార్కెట్ సుస్థిరతను సాధించాలంటే, 1959 లో వ్యాపార సంస్థలన్నీ గొప్ప కార్యభారాన్ని నిర్వహించాలి. 1959 లో దేశంలో జరిగిన చిల్లర సరుకుల అమ్మకాల మొత్తం 6,500 కోట్ల యువాన్ల విలువ వుంటుంది. ఇది 1958 నాటి కన్నా 19 శాతం అధికం. 1950 తో పోల్చి చూసుకుంటే, ఇది 3.8 రెట్లు ఎక్కువ. ప్రథమ ప్రణాళిక మొదటి సంవత్సరంలో అంటే 1953 లో చిల్లర అమ్మకాల విలువ 3,480 కోట్ల యువాన్లు వుంది. దీనిమీద ఈ సంవత్సరం అమ్మకాల విలువ 87 శాతం అధికంగా వుంటుంది. మనదేశంలో జనాభా ఎక్కువకాబట్టి, తలసరి వాడకం ఏమాత్రం పెరిగినా పెరిగినట్లే. నేడు దేశమంతటా మార్కెట్లను ఏర్పాటు చేయడానికి సర్వసన్నాహాలూ చేయాల్సిన బాధ్యత వర్తక సంస్థలదే. ఫలితంగా సాధ్యమైనంత ఎక్కువగా ప్రజలకు వినిమయ సరకులను సరఫరా చేయడం, సప్లయి, డిమాండ్ల మధ్య వ్యత్యాసాన్ని సాధ్యమైనంతవరకు తేకుండా చూడ్డం, లేదా తగ్గించడం సాధ్యపడుతుంది.

ముగింపు

పారిశ్రామిక రంగమైనా, వ్యవసాయ రంగమైనా లేదా వ్యాపార రంగమైనా - శ్రామిక ఉత్పాదక శక్తిని పెంచడం, అధికోత్పత్తి, పొదుపు, పావుపోకుండా జాగ్రత్త వహించడం అనేవి ప్రజా ఉద్యమం యొక్క ప్రధాన లక్ష్యాలుగా ఉండాలి. 1959 జాతీయార్థిక ప్రణాళిక బృహత్తరమైనది. దాని లక్ష్యాలు చాల క్లిష్టమైనవి. అయితే మరిన్ని వనర్లను సమకూర్చుకునే అవకాశాలు లేవనిగాని, ప్రణాళికా

లక్ష్యాలు అనుకున్న దానికన్నా ఎక్కువగా నెరవేర్చలేమనిగాని ఎట్టి పరిస్థితుల్లోను అనుకోవడానికి వీలేదు. ఉత్పత్తి, నిర్మాణ రంగాలలో సాంకేతిక విస్తరణ గొనిరావడానికి గల అవకాశాలు అపారం, పున్నాయి. పనిముట్లు, యంత్ర పరికరాల అభివృద్ధి, వీటిని వినియోగించే పద్ధతుల్లో అభివృద్ధి, పారిశ్రామికోత్పత్తి సరకుల నమూనాలు, ప్రాజెక్టుల నమూనాలు తయారుచేయడంలో అభివృద్ధి కొనిరావడం - మున్నగు చర్యలన్నీ శ్రామికోత్పాదక శక్తిని పెంచి, ఖర్చులను తగ్గించడానికి తోడ్పడతాయి. రాజకీయాలు ప్రజాజీవనంలో ప్రధానపాత్ర నిర్వహించేటట్లు చేయడానికి, పార్టీ కార్యకర్తలలోను, ప్రజలలోను రాజకీయ చైతన్య స్థాయిని పెంచడానికి పూనుకొన్నప్పుడూ, 1959 వ ప్రణాళికయొక్క గొప్ప రాజకీయ ప్రాముఖ్యతను తమ ముందున్న సమస్యలను ప్రజలు గుర్తించేటట్లుచేసి సాధ్యమైనంత ఎక్కువగా ప్రజల్ని సమీకరించడానికి పూనుకున్న పక్షంలో ఉత్పత్తి పెరుగుదలకు, ఆర్థికాభివృద్ధికి కొత్త మార్గాలను, కొత్త పద్ధతులను కనిపెట్టగలం. దేశంలోని కార్మికుల్ని, రైతులను, మేధావులను, దేశాభిమానులందరినీ సిద్ధాంతరీత్యాను, రాజకీయంగాను సమీకరించి ఉత్పత్తి పెరుగుదలకు, ఆర్థికంగా పొదుపు సాధించడానికి దేశవ్యాపిత ఉద్యమాన్ని తక్షణం ప్రారంభించడానికి సంసిద్ధులను చేయాలి. అటువంటి ప్రజా ఉద్యమాన్ని అభివృద్ధి చేయగల్గిన పక్షంలో, అది తుదకంటా అవిఘ్నంగా కొనసాగేటట్లు చేయగల్గిన పక్షంలో 1959 జాతీయార్థిక ప్రణాళికను విజయవంతంగా అమలు జరపగల్గడమేకాదు; ప్రజలు ప్రణాళిక లక్ష్యాలను మించి అభివృద్ధి చేయగలరు కూడా.

240

Check List

Book Number	PS201C246	Date	16/11/22
Front Cover	p No	Back Cover	No
Blank Pages	4,40		
Missing Pages			
	NO		
Prepared By	Mouni	Cutting By	Mouni
Scanned By	Mounika	Pages	41